อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร

จักรพรรดิ์ ทองคณารักษ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีการศึกษา 2567

The influence of skiing experience and safety perception on the interest in using indoor ski simulators of international school students in Bangkok

JAKRAPAT TONGKANARAK

Dependent of Management, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand

Year 2024

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ	อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	นายจักรพรรดิ์ ทองคณารักษ์
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การจัดการ
ปีการศึกษา	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัย ที่มีผลต่อความสนใจดังกล่าว และ (3) สร้างสมการพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนอายุ 6-18 ปี ในโรงเรียนนานาชาติเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (Independent Samples t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.3) มีอายุระหว่าง 12-18 ปี (ร้อยละ 72.2) และส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเล่นสกีมาก่อน (ร้อยละ 71.5) โดยภาพรวม นักเรียนนานาชาติมีความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม และมีการรับรู้ด้านความปลอดภัยในระดับสูง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล

ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัย สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสนใจ ได้แก่ ประสบการณ์การเล่นสกี ความมั่นใจในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) และอายุ

คำสำคัญ: ประสบการณ์การเล่นสกี, การรับรู้ด้านความปลอดภัย, ความสนใจ, ลานสกีจำลอง, นักเรียนนานาชาติ

ABSTRACT

Independent Study Title:	The Influence of Skiing Experience and Safety Perception on the Interest in Using an Indoor Ski Simulator among International School Students in Bangkok
Author:	Mr. Jakapat Tongkanarak
Degree:	Master of Business Administration
Field of Study:	Management
Academic Year:	2025
Advisor:	Tunpawee Ratpongporn

The objectives of this study were (1) to examine the interest of international school students in using an indoor ski simulator, (2) to investigate the influence of personal factors, skiing experience, and safety perception on this interest, and (3) to develop a predictive equation for the interest in using an indoor ski simulator among international school students in Bangkok.

The sample consisted of 410 students aged 6-18 from international schools in Bangkok, selected through purposive sampling. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, and inferential statistics, including Independent Samples t-test, One-Way ANOVA, Pearson's correlation coefficient, and Multiple Linear Regression.

The findings revealed that the majority of respondents were female (67.3%), aged between 12-18 years (72.2%), and most had no prior skiing experience (71.5%). Overall, international students showed a high level of interest in using an indoor ski simulator and a high level of safety perception. The hypothesis testing indicated that personal factors, skiing experience, and safety perception could collectively predict the interest in using an indoor ski simulator with statistical significance. The most influential predictors were skiing experience, self-efficacy, and age.

Keywords: Skiing Experience, Safety Perception, Interest, Ski Simulator, International Students

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก [ระบุชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา] อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพื่อความเป็นเลิศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติเขตกรุงเทพมหานครทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านเสมอมา ตลอดจนเพื่อนๆ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

จักรพรรดิ์ ทองคณารักษ์

สารบัญ

สารบัญ(ต่อ)

สารบัญตาราง

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพที่

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเล่นสกีถือเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในประเทศเขตหนาว โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยุโรป ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และจีน ซึ่งกระแสการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฤดูหนาวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Willibald et al., 2021; Bangkok Post, 2022) กิจกรรมสกียังจัดเป็นกีฬาและนันทนาการที่ส่งเสริมสุขภาพ แถมเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งด้านการท่องเที่ยว บริการที่พัก และการศึกษานอกห้องเรียนของเยาวชน (Li et al., 2021; Guffey & Loewy, 2012)

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มให้ความสนใจกับการพัฒนาศูนย์ฝึกหรือศูนย์กิจกรรมสกีรูปแบบจำลอง/ในร่ม (indoor ski facilities) เพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่มีโอกาสเดินทางไปยังประเทศที่มีหิมะต้นแบบ (Snow-Forecast, 2024; News.cn, 2025) ตัวอย่างเช่น การก่อสร้างศูนย์สกีในร่มในจีนและประเทศอื่น ๆ ซึ่งแสดงสัญญาณการขยายตัวของอุตสาหกรรมสกีแม้อยู่ในเขตร้อน (China.org.cn, 2025)

ส่วนในประเทศไทย ถึงแม้ยังไม่มีลานสกีจริงและการเปิดอย่างต่อเนื่องในเชิงพาณิชย์ แต่เคยมีโครงการเช่น Ski365 ของศูนย์ Zpell ที่ Future Park Rangsit ซึ่งยังเปิดกิจการอยู่ และ Snow Town Bangkok ซึ่งเปิดให้บริการสกีเบื้องต้นและกิจกรรมหิมะจำลอง (Bangkok Post, 2018; TripAdvisor, 2025; SkiMachine, 2019) แม้จะหยุดกิจการไปแล้ว แต่แสดงให้เห็นถึงความสนใจของผู้บริโภคในกิจกรรมสไตล์หิมะในเมืองร้อน (Bangkok Post, 2018)

ในเขตกรุงเทพฯ นักเรียนนานาชาตินับหมื่นคนอาศัยอยู่ เป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ เนื่องจากมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมและประสบการณ์กับกิจกรรมสกีในระดับนานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) ซึ่งการศึกษาพฤติกรรมกลุ่มนี้จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่จะบ่งชี้ศักยภาพการพัฒนากิจกรรมประเภทใหม่ในบริบทไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

อย่างไรก็ตาม ในกีฬาสกีกลุ่มนักเรียนอายุ 6–18 ปี ยังขาดการศึกษาเชิงลึก ซึ่งมีทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erik Erikson

ทฤษฎีของ Erik Erikson เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงพัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเสียชีวิต โดยเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวิกฤตการณ์ทางจิตสังคมที่บุคคลต้องเผชิญในแต่ละช่วงวัย

Erikson เสนอว่าในแต่ละช่วงวัยจะมีวิกฤตการณ์ที่ต้องแก้ไข หากแก้ไขได้สำเร็จก็จะเกิดคุณสมบัติเชิงบวกขึ้น และสามารถก้าวไปสู่ขั้นต่อไปได้ ในงานวิจัยนี้จะยกช่วงอายุที่ใช้ดังนี้

- วัยเรียน (School Age : 6-12 ปี) วิกฤตการณ์คือ ความขยันหมั่นเพียร vs. ความรู้สึกด้อย (Industry vs. Inferiority) ในวัยนี้เด็กๆ เริ่มเรียนรู้ทักษะต่างๆ ทั้งทางวิชาการและสังคม พวกเขาต้องการที่จะรู้สึกมีสมรรถนะและประสบความสำเร็จ หากได้รับการสนับสนุนและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ จะเกิดความขยันหมั่นเพียร แต่หากเผชิญกับความล้มเหลวหรือถูกเปรียบเทียบมากเกินไป อาจเกิดความรู้สึกด้อยขึ้น นักเรียนในวัยนี้อาจมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมใหม่ๆ เช่น การเล่นสกี เพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนเอง หรือเพื่อสร้างความรู้สึกถึงความสำเร็จ การที่พวกเขาตัดสินใจลองเล่นหรือไม่เล่น อาจได้รับอิทธิพลจากความรู้สึกอยากเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Industry) หรือความกังวลว่าตนเองจะทำได้ไม่ดี (Inferiority)
- วัยรุ่น (Adolescence : 12-18 ปี) วิกฤตการณ์คือ อัตลักษณ์ vs. ความสับสนในบทบาท (Identity vs. Role Confusion) วัยรุ่นพยายามค้นหาว่าตนเองเป็นใคร มีบทบาทอะไรในสังคม ต้องการที่จะสร้างตัวตนที่เป็นอิสระและแตกต่าง การมีกลุ่มเพื่อนและความสนใจในกิจกรรมต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ นักเรียนนานาชาติในวัยนี้อาจแสวงหากิจกรรมใหม่ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์ หรือเป็นกิจกรรมที่เพื่อนๆทำ การที่เพื่อนหรือครอบครัวมีแรงจูงใจ อาจส่งผลอย่างมากต่อความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสกี เพื่อสร้างการยอมรับจากกลุ่ม หรือเพื่อแสดงออกถึงตัวตน

งานวิจัยนี้จึงเลือกใช้กรอบแนวคิด ประสบการณ์การเล่นสกี โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 (เคย) และ กลุ่มที่ 2 (ไม่เคย) ซึ่งความแตกต่างในการรับรู้และความสนใจนี้ สามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (Expectation-Confirmation Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหลักในพฤติกรรมผู้บริโภคที่ระบุว่า ความสนใจและความพึงพอใจของบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของบริการเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับการเปรียบเทียบประสบการณ์ที่ได้รับจริงกับความคาดหวังที่มีอยู่ก่อนหน้า ดังนั้น กลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์การเล่นสกีจึงมีแนวโน้มที่จะใช้ประสบการณ์จริงเป็น "มาตรฐาน" ในการประเมินและสร้างความคาดหวังต่อลานสกีจำลอง ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์จะสร้างความคาดหวังขึ้นจากข้อมูลแวดล้อม เช่น สื่อ หรือคำบอกเล่า ซึ่งการทำความเข้าใจความคาดหวังที่แตกต่างกันของทั้งสองกลุ่มนี้ จึงเป็นหัวใจสำคัญในการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดและเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้

อีกปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการใช้บริการคือ “การรับรู้ด้านความปลอดภัย” ซึ่งโดยเฉพาะกิจกรรมเสี่ยงอย่างสกี ผู้ปกครองและสถานศึกษามักให้ความสำคัญ ทั้งงานวิจัยยังพบว่า หากผู้ใช้งานรับรู้ถึงความปลอดภัยสูง มีความเชื่อว่ามาตรการและตนเองพร้อม ก็จะมีแนวโน้มใช้บริการมากขึ้น (Rogers, 1975; Floyd, Prentice-Dunn, & Rogers, 2000)

ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory - PMT) พัฒนาโดย Ronald W. Rogers ในปี 1975 และมีการปรับปรุงโดย Floyd, Prentice-Dunn, & Rogers ในปี 2000 ทฤษฎีนี้อธิบายว่าบุคคลมีแรงจูงใจในการป้องกันตนเองจากอันตรายหรือภัยคุกคามอย่างไร โดยพิจารณาจากกระบวนการรับรู้สองส่วนหลักคือ

- การประเมินภัยคุกคาม (Threat Appraisal) เป็นการประเมินว่าภัยคุกคามนั้นร้ายแรงแค่ไหน และเรามีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามนั้นมากน้อยเพียงใด
- การประเมินความสามารถในการรับมือ (Coping Appraisal) เป็นการประเมินว่าเรามีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามนั้นมากน้อยเพียงใด

การที่นักเรียนจะสนใจหรือไม่สนใจเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มนั้น ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขารับรู้ถึงความเสี่ยงจากการเล่นสกี (Perceived Severity, Perceived Vulnerability) มากน้อยเพียงใด และพวกเขามั่นใจในมาตรการป้องกันของลานสกีจำลองในร่ม (Response Efficacy) รวมถึงความสามารถของตนเองในการเล่นอย่างปลอดภัย (Self-Efficacy) มากน้อยแค่ไหน หากพวกเขารับรู้ถึงความปลอดภัยสูงและมั่นใจในความสามารถของตนเอง ก็จะมีแนวโน้มที่จะสนใจและเลือกใช้บริการมากขึ้น

แม้กิจกรรมสกียังไม่แพร่หลายในประเทศไทย แต่แนวโน้มการรับรู้ของผู้บริโภคกลุ่มนักเรียนนานาชาติเปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจน จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาในหัวข้อการวิจัยที่สำรวจ “อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี” และ “การรับรู้ด้านความปลอดภัย” จะช่วยให้ผู้ประกอบการ นักวางแผน และนักพัฒนานโยบาย สามารถออกแบบกิจกรรมกีฬาหรือนันทนาการในเมืองได้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างบริการที่นำพา “ความสนใจ” ร่วมกับ “ความมั่นใจด้านความปลอดภัย” ไปสู่ความสำเร็จในตลาดไทย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัย มีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร
3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ, เพศ, ระดับชั้น, แรงจูงใจจากครอบครัว) ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัย สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม ของนักเรียนนานาชาติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (MLR : Multiple Linear Regression)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการวิจัยนี้มุ่งศึกษาอิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการศึกษานี้ คือ นักเรียนอายุ 6-18 ปี ในโรงเรียนนานาชาติที่เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติ (International Curriculum) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอ้างอิงจากฐานข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ (2566) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 410 คน ซึ่งคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (1977) กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5%

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับชั้น และแรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน (ตามแนวคิดพัฒนาการตามวัยของ Erikson)
2) ประสบการณ์การเล่นกีฬาสกี ประกอบด้วย มีประสบการณ์ และ ไม่มีประสบการณ์
3) การรับรู้ด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย Perceived Severity, Perceived Vulnerability, Response Efficacy และ Self-Efficacy (ตามทฤษฎี Protection Motivation Theory ของ Rogers, R. W.)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

นักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยฉบับนี้ดำเนินการภายในช่วงระยะเวลาระหว่างเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2568

1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนนานาชาติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ ซึ่งอาจส่งผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี ประกอบด้วย 5 ตัวแปรย่อย ได้แก่

1) **อายุ** จำนวนปีของผู้ตอบแบบสอบถามนับตั้งแต่วันเกิดจนถึงวันเก็บข้อมูล แบ่งเป็นช่วงอายุ
2) **เพศ** เพศสภาพตามที่นักเรียนระบุในแบบสอบถาม (ชาย / หญิง / อื่น ๆ)
3) **ระดับชั้น** ชั้นปีที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ (เช่น ประถมศึกษาปีที่ 1, มัธยมศึกษาปีที่ 6)
4) **แรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน** การรับอิทธิพลหรือการสนับสนุนจากบุคคลรอบตัวในการเลือกทำกิจกรรมสกี วัดจากคะแนนระดับความเห็นด้วยในแบบสอบถาม

1.5.2 ประสบการณ์การเล่นสกี

หมายถึง การที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์ในการเล่นสกีบนลานสกีจริงหรือลานสกีจำลองมาก่อนหรือไม่ ในงานวิจัยนี้จะใช้เป็นตัวแปรหลักในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) **กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ (ไม่เคย)** นักเรียนที่ไม่เคยเล่นสกีมาก่อน
2) **กลุ่มที่มีประสบการณ์ (เคย)** นักเรียนที่เคยเล่นสกีในลานสกีจริงหรือลานสกีจำลองมาก่อนแล้ว

1.5.3 การรับรู้ด้านความปลอดภัย

หมายถึงการประเมินของนักเรียนต่อความปลอดภัยของบริการลานสกี ทั้งในด้านความเสี่ยงและความสามารถในการป้องกันตนเอง อ้างอิงจากทฤษฎี Protection Motivation Theory (PMT) โดย Rogers (1975) และ Floyd et al. (2000) ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ

1) **Perceived Severity** การรับรู้ถึงความรุนแรงของอันตรายที่อาจเกิดจากการเล่นสกี
2) **Perceived Vulnerability** การรับรู้ว่าตนเองมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุหรือผลกระทบหรือไม่
3) **Response Efficacy** การรับรู้ว่ามาตรการหรืออุปกรณ์ป้องกันที่ลานสกีเตรียมไว้นั้นสามารถป้องกันอันตรายได้
4) **Self-Efficacy** ความมั่นใจของนักเรียนว่าตนสามารถใช้บริการอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง

1.5.4 ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี

หมายถึง ความตั้งใจหรือความสมัครใจของนักเรียนที่จะทดลองใช้บริการลานสกีหากมีให้บริการจริงในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งวัดผ่านระดับความคิดเห็น เช่น ความอยากลอง ความเต็มใจที่จะจ่าย หรือการเห็นความคุ้มค่าในการเข้าร่วม

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

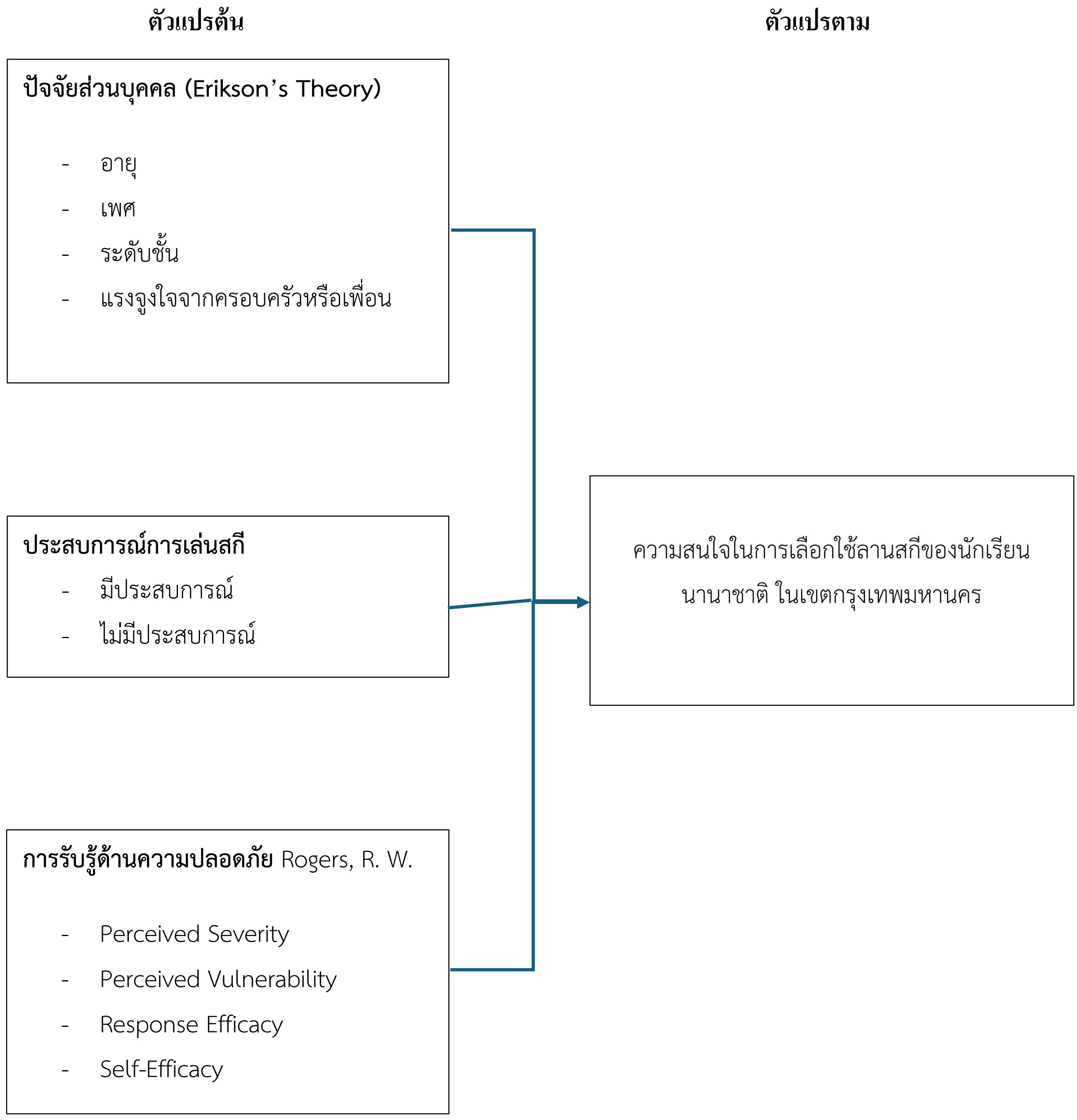

ภาพที่1.1 แสดงภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ประโยชน์ทางด้านองค์ความรู้ด้านพฤติกรรมผู้บริโภค

ผลการวิจัยจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเลือกใช้บริการของนักเรียนนานาชาติ โดยเฉพาะ อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และ การรับรู้ด้านความปลอดภัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ผ่านทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (Expectation-Confirmation Theory) ระดับชั้น และแรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน

1.7.2 ประโยชน์ในการประเมินการรับรู้ด้านความปลอดภัยของผู้ใช้บริการกลุ่มเยาวชน

ข้อมูลจากงานวิจัยสามารถสะท้อนระดับการรับรู้ด้านความปลอดภัยของนักเรียนนานาชาติที่มีต่อกิจกรรมลานสกี ซึ่งมีประโยชน์ในการออกแบบมาตรการด้านความปลอดภัย การสื่อสารความเสี่ยง และการพัฒนากิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อลดความกังวลของผู้ใช้บริการและผู้ปกครอง

1.7.3 ประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้ประกอบการ นักลงทุนหรือผู้วางแผนธุรกิจด้านกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ โดยเฉพาะในการประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนา “ลานสกีจำลอง” ในประเทศไทย เช่น ภายในศูนย์การค้า หรือศูนย์กีฬาในเมืองใหญ่ เพื่อรองรับแนวโน้มการเติบโตของกิจกรรมฤดูหนาวในเขตเมือง

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ศึกษาจะนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยลำดับ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสบการณ์การเล่นสกี

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความปลอดภัย

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาพรวมอุตสาหกรรมสกีและบริการที่เกี่ยวข้อง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำความเข้าใจพฤติกรรมและความสนใจของบุคคล และการทำความเข้าใจปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้สามารถวิเคราะห์และคาดการณ์ "ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ" ได้อย่างมีเหตุผล โดยปัจจัยส่วนบุคคลในงานวิจัยนี้จะครอบคลุมถึง อายุ เพศ ระดับชั้น และแรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน

2.1.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erik Erikson

ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม (Psychosocial Development Theory) ของ Erik Erikson (1975) เป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลอย่างมากในการทำความเข้าใจพัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยชรา โดย Erikson ได้ขยายแนวคิดจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Sigmund Freud แต่แตกต่างกันตรงที่ Erikson เน้นย้ำถึงบทบาทของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อพัฒนาการของบุคลิกภาพตลอดช่วงชีวิต เขาเสนอว่าพัฒนาการของมนุษย์ประกอบด้วย 8 ขั้น (Eight Stages of Man) ซึ่งในแต่ละขั้นจะมี “วิกฤตการณ์ทางจิตสังคม” (Psychosocial Crisis) ที่บุคคลจะต้องเผชิญและแก้ไขให้สำเร็จ การแก้ไขวิกฤตการณ์เหล่านี้อย่างเหมาะสมจะนำไปสู่การเกิด “คุณสมบัติเชิงบวก” (Virtue) หรือความสามารถในการปรับตัวที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการก้าวไปสู่ขั้นพัฒนาการถัดไปได้อย่างสมบูรณ์ หากไม่สามารถแก้ไขวิกฤตการณ์ได้ อาจส่งผลให้เกิดปัญหาทางจิตสังคมหรือบุคลิกภาพในภายหลังได้เช่นกัน

งานวิจัยนี้ มีกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนนานาชาติที่มีอายุระหว่าง 7-18 ปี จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจพัฒนาการทางจิตสังคมในสองช่วงวัยหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วัยเรียน (School Age) และวัยรุ่น (Adolescence) ดังนี้

1) วัยเรียน (School Age: อายุประมาณ 6-12 ปี) ในช่วงวัยนี้ วิกฤตการณ์ทางจิตสังคมที่สำคัญคือ ความขยันหมั่นเพียร vs. ความรู้สึกด้อย (Industry vs. Inferiority) เด็กวัยเรียนเริ่มขยายวงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจากครอบครัวไปสู่โรงเรียนและกลุ่มเพื่อน พวกเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในสภาพแวดล้อมที่เน้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ ทั้งด้านวิชาการ (เช่น การอ่าน การเขียน การคำนวณ) และทักษะทางสังคม (เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเล่นกีฬา) ในขั้นนี้ เด็กมีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะรู้สึกว่าตนเองมีสมรรถนะ มีความสามารถ และสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จ หรือ "มีความขยันหมั่นเพียร" ในการเรียนรู้และสร้างผลงาน พวกเขาจะได้รับแรงเสริมเชิงบวกเมื่อครู เพื่อน หรือผู้ปกครองชื่นชมในความพยายามและผลสำเร็จที่เกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองและแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองต่อไป อย่างไรก็ตาม หากเด็กเผชิญกับความล้มเหลวบ่อยครั้ง ถูกวิพากษ์วิจารณ์ หรือถูกเปรียบเทียบกับผู้อื่นมากเกินไป อาจนำไปสู่ความรู้สึกว่าตนเองด้อยกว่า ไม่มีความสามารถ หรือ "ความรู้สึกด้อย" ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในตนเองและความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

การเชื่อมโยงกับงานวิจัย

ความสนใจในกิจกรรมใหม่ นักเรียนนานาชาติในวัยเรียนอาจมีความสนใจอย่างมากในการเข้าร่วมกิจกรรมใหม่ๆ ที่ท้าทายความสามารถ เช่น การเล่นสกี เพื่อพิสูจน์ศักยภาพของตนเอง แสดงให้เห็นถึงความขยันหมั่นเพียร และสร้างความรู้สึกถึงความสำเร็จในสายตาของเพื่อนและผู้ใหญ่ การที่พวกเขาตัดสินใจลองเล่นหรือไม่เล่น อาจได้รับอิทธิพลอย่างมากจากความรู้สึกอยากเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม หรือความกังวลว่าตนเองจะทำได้ไม่ดีและเกิดความรู้สึกด้อย

ปัจจัย "เพศ" และ "ระดับชั้น" แม้ Erikson จะไม่ได้เจาะจงที่เพศและระดับชั้นโดยตรง แต่บริบททางสังคมและพัฒนาการของเด็กในวัยเรียนก็มีอิทธิพลต่อปัจจัยเหล่านี้ได้ เช่น การที่บางกิจกรรมอาจเป็นที่นิยมในเพศใดเพศหนึ่ง หรือทักษะที่ต้องใช้ในการเล่นสกีอาจเหมาะสมกับระดับชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งแสดงถึงความสามารถที่มากขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการความขยันหมั่นเพียร

2) วัยรุ่น (Adolescence: อายุประมาณ 12-18 ปี) ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ วิกฤตการณ์หลักในขั้นนี้คือ อัตลักษณ์ vs. ความสับสนในบทบาท (Identity vs. Role Confusion) วัยรุ่นจะเริ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับตนเองอย่างลึกซึ้ง พยายามค้นหาว่า "ฉันเป็นใคร", "ฉันมีบทบาทอะไรในสังคม", "ฉันต้องการเป็นอะไรในอนาคต" พวกเขาจะทดลองบทบาทต่างๆ ในสังคม กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมหาศาลต่อการสร้างอัตลักษณ์ในวัยนี้ การได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน การมีค่านิยมและความสนใจร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความรู้สึกมั่นคงในอัตลักษณ์ของตนเอง หากไม่สามารถสร้างอัตลักษณ์ที่ชัดเจนได้ วัยรุ่นอาจประสบกับ "ความสับสนในบทบาท" ซึ่งทำให้รู้สึกไม่มั่นคงในตนเองและไม่เข้าใจตำแหน่งของตนในสังคม

การเชื่อมโยงกับงานวิจัย

การแสวงหากิจกรรมเพื่อสร้างอัตลักษณ์ นักเรียนนานาชาติในวัยรุ่นอาจแสวงหากิจกรรมใหม่ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง หรือเป็นกิจกรรมที่เพื่อนๆ ทำ เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม หรือเพื่อแสดงออกถึงตัวตนที่ต้องการจะเป็น

อิทธิพลจากครอบครัวและเพื่อน แรงจูงใจจากครอบครัวและเพื่อนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในวัยนี้ การที่เพื่อนชวน หรือครอบครัวสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมสกี อาจส่งผลต่อความสนใจอย่างมาก เนื่องจากเป็นการตอบสนองต่อความต้องการทางจิตสังคมในการสร้างการยอมรับจากกลุ่ม หรือแสดงออกถึงตัวตนที่กำลังค้นหา การตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัวเพียงอย่างเดียว แต่อาจมาจากแรงกดดันทางสังคม หรือความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสบการณ์การเล่นสกี

ประสบการณ์ (Experience) ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมและความสนใจของบุคคลในหลากหลายบริบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมหรือบริการที่ต้องอาศัยการเรียนรู้และทักษะเฉพาะทางเช่นการเล่นสกี การที่บุคคลเคยมีประสบการณ์ในกิจกรรมใดมาก่อน ย่อมส่งผลต่อการรับรู้ ความคาดหวัง และแนวโน้มในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ อีกครั้ง หรือสนใจในบริการที่เกี่ยวข้อง สำหรับงานวิจัยนี้ "ประสบการณ์การเล่นสกี" หมายถึง การที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์ในการเล่นสกีบนลานสกีจริงหรือลานสกีจำลองมาก่อนหรือไม่ ซึ่งจะใช้เป็นตัวแปรหลักในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ (เคย) และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ (ไม่เคย) การทำความเข้าใจผลกระทบของประสบการณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์

ประสบการณ์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับเหตุการณ์ บุคคล หรือสภาพแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการรับรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคล (Kolb, 1984) ประสบการณ์สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท เช่น ประสบการณ์ตรง (Direct Experience) ซึ่งเกิดจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ที่ได้มาจากการสังเกต การรับฟัง หรือการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งอื่น (Shiv & Fedorikhin, 1999) ในบริบทของการเลือกใช้บริการ ประสบการณ์เดิมของผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญในการสร้างความคาดหวัง ทัศนคติ และความตั้งใจที่จะใช้บริการในอนาคต (Oliver, 1980) ผู้บริโภคที่มีประสบการณ์ในผลิตภัณฑ์หรือบริการหนึ่งๆ มักจะมีข้อมูลและเกณฑ์ในการประเมินที่แตกต่างจากผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของพวกเขา

1) **ประสบการณ์กับการเรียนรู้** ประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ (Experiential Learning) ซึ่งช่วยให้บุคคลเข้าใจวิธีการปฏิบัติ ทักษะที่จำเป็น และผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมนั้นๆ การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและคงทนกว่าการเรียนรู้จากทฤษฎีเพียงอย่างเดียว (Dewey, 1938) สำหรับการเล่นสกี การมีประสบการณ์ตรงย่อมทำให้ผู้เล่นเข้าใจถึงความรู้สึกในการควบคุมอุปกรณ์ การทรงตัว และสภาพแวดล้อมของลานสกี ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการประเมินความสนใจในการเล่นสกีจำลอง
2) **ประสบการณ์กับการลดความไม่แน่นอน** การมีประสบการณ์เดิมช่วยลดความไม่แน่นอน (Uncertainty Reduction) ที่บุคคลอาจเผชิญเมื่อต้องตัดสินใจเลือกหรือเข้าร่วมกิจกรรมใหม่ (Berger & Calabrese, 1975) ผู้ที่เคยเล่นสกีมาก่อนย่อมมีความเข้าใจในกิจกรรม ทำให้ความรู้สึกไม่คุ้นเคยหรือความกังวลในการลองสิ่งใหม่ๆ ลดลง ซึ่งอาจเพิ่มแนวโน้มความสนใจในการใช้บริการลานสกีจำลองในร่ม
3) **ประเภทของประสบการณ์**
    - **ประสบการณ์เชิงบวก (Positive Experience)** หากประสบการณ์เดิมในการเล่นสกีเป็นไปในทางที่ดี เช่น รู้สึกสนุกสนาน ปลอดภัย หรือประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ทักษะ ย่อมจะสร้างทัศนคติเชิงบวกและความปรารถนาที่จะทำซ้ำหรือแสวงหากิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน
    - **ประสบการณ์เชิงลบ (Negative Experience)** ในทางกลับกัน หากประสบการณ์เดิมเป็นไปในทางที่ไม่ดี เช่น ได้รับบาดเจ็บ รู้สึกไม่สนุก หรือพบกับอุปสรรคที่ไม่สามารถจัดการได้ อาจส่งผลให้เกิดทัศนคติเชิงลบและความไม่สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอีก

2.2.2 ทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (Expectation-Confirmation Theory - ECT) ของ Richard L. Oliver

ทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (Expectation-Confirmation Theory - ECT) เป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลอย่างมากในการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค โดยเฉพาะในเรื่องของความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะกลับมาใช้บริการซ้ำ พัฒนาขึ้นโดย Richard L. Oliver ในปี 1980 เพื่ออธิบายว่าความพึงพอใจของลูกค้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสินค้าหรือบริการเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่าง "ความคาดหวังก่อนการใช้บริการ" กับ "ประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริงหลังการใช้บริการ"

องค์ประกอบสำคัญของทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (ECT)

1. **ความคาดหวัง (Expectation)** หมายถึง ความเชื่อของผู้บริโภคเกี่ยวกับประสิทธิภาพหรือคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์/บริการก่อนที่จะได้สัมผัสหรือใช้งานจริง (Oliver, 1980) ความคาดหวังเหล่านี้อาจมาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ประสบการณ์ในอดีต, การบอกเล่าจากผู้อื่น (Word-of-Mouth), การโฆษณา, ภาพลักษณ์ของแบรนด์ หรือข้อมูลจากสื่อต่างๆ สำหรับนักเรียนนานาชาติที่เคยเล่นสกีมาก่อน ความคาดหวังต่อลานสกีจำลองในร่มจะถูกหล่อหลอมจากประสบการณ์จริงที่ผ่านมา ในขณะที่นักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์อาจสร้างความคาดหวังจากคำบอกเล่าของเพื่อน สื่อสังคมออนไลน์ หรือข้อมูลส่งเสริมการตลาด
2. **ประสิทธิภาพที่รับรู้ (Perceived Performance)** หมายถึง การประเมินของผู้บริโภคเกี่ยวกับประสิทธิภาพหรือคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับจริงหลังการใช้บริการ (Oliver, 1980) เป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับกับสิ่งที่คาดหวังไว้ก่อนหน้าอย่างเป็นรูปธรรม ในบริบทของลานสกีจำลอง ประสิทธิภาพที่รับรู้จะครอบคลุมถึงคุณภาพของอุปกรณ์, การบริการของครูฝึก, สภาพแวดล้อมของลาน, มาตรการความปลอดภัย, และความรู้สึกสนุกสนานที่ได้รับ
3. **การยืนยันความคาดหวัง (Confirmation/Disconfirmation)** เป็นกระบวนการที่ผู้บริโภคเปรียบเทียบประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริงกับความคาดหวังที่ตนเองมีอยู่ก่อนหน้า (Oliver, 1980) ผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบนี้สามารถเป็นได้ 3 รูปแบบ
    - **การยืนยันเชิงบวก (Positive Confirmation)** เมื่อประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริง สูงกว่าความคาดหวัง หรือดีกว่าที่คาดไว้ สิ่งนี้จะนำไปสู่ความพึงพอใจในระดับสูง
    - **การยืนยันเชิงลบ (Negative Confirmation)** เมื่อประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริง ต่ำกว่าความคาดหวัง หรือแย่กว่าที่คาดไว้ ซึ่งจะนำไปสู่ความไม่พึงพอใจ
    - **การยืนยันที่ตรงกัน (Simple Confirmation)** เมื่อประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริง เท่ากับความคาดหวัง ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

4. **ความพึงพอใจ (Satisfaction)** เป็นผลลัพธ์โดยตรงจากการยืนยันความคาดหวัง (Oliver, 1980) หากความคาดหวังได้รับการยืนยันเชิงบวกหรือตรงกัน ผู้บริโภคก็จะรู้สึกพึงพอใจ แต่หากได้รับการยืนยันเชิงลบ ก็จะเกิดความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจนี้เป็นตัวแปรที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในอนาคต
5. **ความตั้งใจ/ความสนใจ (Intention/Interest)** หมายถึง แนวโน้มที่ผู้บริโภคจะกลับมาใช้บริการซ้ำ หรือมีความสนใจที่จะใช้บริการนั้นๆ ในอนาคต (Oliver, 1980) ความพึงพอใจที่สูงขึ้นจะนำไปสู่ความตั้งใจที่จะใช้บริการซ้ำและความสนใจที่สูงขึ้น ในขณะที่ความไม่พึงพอใจอาจลดความสนใจและเปลี่ยนพฤติกรรมไป

การเชื่อมโยงกับงานวิจัย

ทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (ECT) เป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญในการวิเคราะห์ผลกระทบของ "ประสบการณ์การเล่นกีฬาสกี" ที่มีต่อ "ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ" กลุ่มนักเรียนที่ มีประสบการณ์ การเล่นสกีมาก่อน มีแนวโน้มที่จะใช้ประสบการณ์จริงเป็น "มาตรฐาน" ในการประเมินและสร้างความคาดหวังต่อลานสกีจำลองในร่ม เช่น หากเคยเล่นในลานจริงที่มีขนาดใหญ่และหิมะธรรมชาติ พวกเขาอาจมีความคาดหวังในเรื่องขนาดและความรู้สึกสมจริงที่สูงกว่า ซึ่งหากลานจำลองไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังนี้ได้ อาจส่งผลให้ความพึงพอใจและความสนใจลดลง ในทางตรงกันข้าม กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ การเล่นสกี จะสร้างความคาดหวังขึ้นจากข้อมูลแวดล้อมที่จำกัดกว่า เช่น สื่อโฆษณา คำบอกเล่าจากเพื่อน หรือการรับรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลานสกีในร่ม ซึ่งความคาดหวังที่แตกต่างกันนี้ เมื่อมาเผชิญกับประสบการณ์จริงในลานสกีจำลองในร่ม จะนำไปสู่การยืนยันความคาดหวังที่แตกต่างกัน และท้ายที่สุดจะส่งผลต่อระดับ "ความสนใจ" ที่แตกต่างกันของทั้งสองกลุ่ม การทำความเข้าใจความคาดหวังที่แตกต่างกันของทั้งสองกลุ่มนี้ จึงเป็นหัวใจสำคัญในการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดและเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความปลอดภัย

การรับรู้ด้านความปลอดภัย (Perceived Safety) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจและการยอมรับเทคโนโลยีหรือบริการใหม่ ๆ โดยเฉพาะในกิจกรรมที่มีความเสี่ยงหรือมีองค์ประกอบที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ดังเช่นกิจกรรมกีฬาอย่างการเล่นสกี ผู้บริโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองและสถานศึกษาที่ดูแลนักเรียน จะให้ความสำคัญอย่างสูงกับการประเมินความปลอดภัยของสถานที่และกิจกรรม (Rogers, 1975; Floyd, Prentice-Dunn, & Rogers, 2000) การรับรู้ถึงความปลอดภัยไม่ได้หมายถึงเพียงการปราศจากอันตรายเท่านั้น แต่รวมถึงความเชื่อมั่นว่ามาตรการป้องกันที่มีอยู่จะสามารถปกป้องตนเองจาก

ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ การทำความเข้าใจมิติของการรับรู้ด้านความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ความสนใจของนักเรียนนานาชาติที่มีต่อการใช้บริการลานสกีจำลองในร่ม

2.3.1 ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory - PMT) ของ Ronald W. Rogers

ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory - PMT) พัฒนาขึ้นครั้งแรกโดย Ronald W. Rogers ในปี 1975 และได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติมโดย Floyd, Prentice-Dunn, & Rogers ในปี 2000 ทฤษฎีนี้เป็นกรอบแนวคิดสำคัญที่ใช้อธิบายว่าบุคคลมีแรงจูงใจในการป้องกันตนเองจากอันตรายหรือภัยคุกคามอย่างไร โดยพิจารณาจากกระบวนการรับรู้และประเมินข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามและแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามนั้น ๆ PMT เชื่อว่าแรงจูงใจในการป้องกันตนเองเกิดจากกระบวนการรับรู้สองส่วนหลักที่ทำงานร่วมกัน ได้แก่ การประเมินภัยคุกคาม (Threat Appraisal) และการประเมินความสามารถในการรับมือ (Coping Appraisal)

องค์ประกอบหลักของทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (PMT)

1) **การประเมินภัยคุกคาม (Threat Appraisal)** ส่วนนี้เป็นการประเมินความร้ายแรงและโอกาสที่จะเกิดภัยคุกคามขึ้นกับตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความตระหนักและแรงจูงใจในการป้องกัน ประกอบด้วย

   1.1) การรับรู้ถึงความรุนแรงของอันตราย (Perceived Severity) หมายถึง ความเชื่อหรือการประเมินของบุคคลเกี่ยวกับขนาดและความร้ายแรงของผลลัพธ์เชิงลบที่อาจเกิดขึ้นจากภัยคุกคามนั้น ๆ ยิ่งบุคคลรับรู้ว่าอันตรายมีความรุนแรงมากเท่าไหร่ แรงจูงใจในการป้องกันก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น

การประยุกต์ใช้กับงานวิจัย

สำหรับการเล่นสกี นักเรียนนานาชาติ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่สถานศึกษา อาจประเมินว่าการบาดเจ็บจากการเล่นสกี เช่น กระดูกหัก เส้นเอ็นฉีกขาด หรือการบาดเจ็บที่ศีรษะ เป็นเรื่องร้ายแรงเพียงใด หรือผลกระทบจากการล้มบนลานสกีจำลองอาจมีความรุนแรงแค่ไหน การรับรู้ว่าความรุนแรงมีมาก จะกระตุ้นให้เกิดความกังวลและใส่ใจในเรื่องความปลอดภัยมากขึ้น

   1.2) การรับรู้ว่าตัวเองมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุ/ผลกระทบหรือไม่ (Perceived Vulnerability) หมายถึง ความเชื่อหรือการประเมินของบุคคลว่าตนเองมีความเสี่ยงหรือมีโอกาสมากน้อยเพียงใดที่จะได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามนั้น ๆ ยิ่งบุคคลรู้สึกว่าตนเองมีความเสี่ยงสูง แรงจูงใจในการป้องกันก็จะยิ่งมากขึ้น

การประยุกต์ใช้กับงานวิจัย

นักเรียนนานาชาติอาจประเมินว่าตนเองมีความเสี่ยงที่จะประสบอุบัติเหตุจากการเล่นสกีมากน้อยเพียงใด เช่น หากตนเองไม่เคยมีประสบการณ์ หรือมองว่าตนเองไม่คล่องแคล่ว ก็อาจรู้สึกว่ามีความเสี่ยงสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ หรือหากมองว่าลานสกีจำลองมีขนาดเล็กหรือมีผู้ใช้บริการหนาแน่น ก็อาจรู้สึกว่าตนเองมีความเสี่ยงที่จะชนกับผู้อื่นได้ง่ายขึ้น.

2) **การประเมินความสามารถในการรับมือ (Coping Appraisal)** ส่วนนี้เป็นการประเมินถึงประสิทธิภาพของมาตรการป้องกันที่มีอยู่ และความสามารถของตนเองในการดำเนินมาตรการเหล่านั้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่บ่งชี้ว่าบุคคลจะสามารถจัดการกับภัยคุกคามได้อย่างไร ประกอบด้วย:

   2.1) **การรับรู้ว่ามาตรการป้องกันได้ผล (Response Efficacy)** หมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่ามาตรการหรือพฤติกรรมป้องกันที่แนะนำนั้นมีประสิทธิภาพในการลดหรือขจัดภัยคุกคามได้จริง หากบุคคลเชื่อว่าการกระทำหรือมาตรการนั้นได้ผล แรงจูงใจในการป้องกันก็จะเพิ่มขึ้น

การประยุกต์ใช้กับงานวิจัย

นักเรียนนานาชาติและผู้ปกครองจะประเมินประสิทธิภาพของมาตรการความปลอดภัยที่ลานสกีจำลองจัดเตรียมไว้ เช่น คุณภาพของอุปกรณ์สกี (หมวกกันน็อค, สนับเข่า, สนับศอก), ความเชี่ยวชาญของครูฝึกสอน, มาตรฐานการบำรุงรักษาลานสกี, หรือจำนวนเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย หากเชื่อว่ามาตรการเหล่านี้มีประสิทธิภาพสูง ก็จะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้บริการ

   2.2) **ความมั่นใจในตนเอง (Self-Efficacy)** หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะดำเนินพฤติกรรมป้องกันนั้นได้สำเร็จ (Bandura, 1977 อ้างถึงใน Rogers, 1983) หากบุคคลมั่นใจว่าตนเองสามารถทำตามมาตรการป้องกันได้ แรงจูงใจในการป้องกันก็จะเพิ่มขึ้น

การประยุกต์ใช้กับงานวิจัย

นักเรียนนานาชาติอาจประเมินว่าตนเองมีความมั่นใจแค่ไหนในการเรียนรู้ทักษะการเล่นสกีขั้นพื้นฐาน, การทรงตัว, หรือการปฏิบัติตามกฎระเบียบของลานสกีอย่างปลอดภัย หากพวกเขามั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะควบคุมสถานการณ์และหลีกเลี่ยงอันตรายได้ ก็จะมีแนวโน้มที่จะสนใจและกล้าที่จะลองเล่นมากขึ้น

กลไกของ PMT ในการตัดสินใจ

ทฤษฎี PMT ชี้ให้เห็นว่า บุคคลจะมีแรงจูงใจในการป้องกันตนเอง (Protection Motivation) และมีแนวโน้มที่จะดำเนินพฤติกรรมป้องกัน (Adaptive Responses) ก็ต่อเมื่อพวกเขารับรู้ว่าภัยคุกคามนั้นร้ายแรง (Perceived Severity) และตนเองมีความเสี่ยงสูง (Perceived Vulnerability) ในขณะเดียวกันก็เชื่อมั่นว่ามาตรการป้องกันนั้นมีประสิทธิภาพ (Response Efficacy) และตนเองสามารถปฏิบัติตามมาตรการนั้นได้ (Self-Efficacy)

การเชื่อมโยงกับงานวิจัย

ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (PMT) เป็นกรอบแนวคิดที่แข็งแกร่งและเหมาะสมอย่างยิ่งในการใช้อธิบาย

"การรับรู้ด้านความปลอดภัย" ของนักเรียนนานาชาติที่มีต่อการเลือกใช้บริการลานสกีจำลองในร่ม การที่นักเรียนจะสนใจหรือไม่สนใจเลือกใช้ลานสกีนั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการประเมินภัยคุกคามและประเมินความสามารถในการรับมือของพวกเขา หากนักเรียนหรือผู้ปกครองรับรู้ว่าความเสี่ยงจากการเล่นสกีในลานจำลองนั้นสามารถจัดการได้ด้วยมาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ และพวกเขามั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะเล่นอย่างปลอดภัย ก็จะมีแนวโน้มที่จะเกิด "ความสนใจ" ในการเลือกใช้บริการมากขึ้น ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมสกีในประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จในกลุ่มเป้าหมายนี้

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี

ความสนใจ (Interest) เป็นองค์ประกอบสำคัญในพฤติกรรมผู้บริโภคที่นำไปสู่การตัดสินใจและพฤติกรรมการซื้อหรือใช้บริการ ความสนใจสะท้อนถึงระดับของความดึงดูดใจ การอยากรู้ และความกระตือรือร้นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Kotler & Armstrong, 2018) ในบริบทของการเลือกใช้บริการ ความสนใจมักเป็นขั้นแรกก่อนที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจค้นหาข้อมูล ประเมินทางเลือก และในที่สุดคือการตัดสินใจใช้บริการนั้น ๆ การทำความเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับความสนใจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนนานาชาติที่มีต่อลานสกีจำลองในร่มในเขตกรุงเทพมหานคร

2.4.1 คำจำกัดความของ "ความสนใจ"

ความสนใจในทางจิตวิทยาและพฤติกรรมผู้บริโภค สามารถนิยามได้จากหลากหลายมิติ

- **การจดจ่อและการใส่ใจ (Attention and Engagement)** ความสนใจแสดงออกถึงการที่บุคคลได้จัดสรรทรัพยากรทางความคิดเพื่อจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งนำไปสู่การประมวลผลข้อมูลที่ลึกซึ้งขึ้น (Hidi & Renninger, 2006) ในสถานการณ์บริการ ความสนใจที่เกิดขึ้นอาจนำพาผู้บริโภคเข้าสู่กระบวนการที่ซับซ้อนของการประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

- **แรงขับเคลื่อนภายใน (Intrinsic Motivation)** ความสนใจสามารถเกิดขึ้นได้จากแรงขับเคลื่อนภายในที่เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น ความปรารถนาที่จะสำรวจ ค้นพบ หรือได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล (Loewenstein, 1994) แรงขับเคลื่อนนี้มักนำไปสู่การแสวงหาข้อมูลและกิจกรรมที่ท้าทายหรือแปลกใหม่
- **ความดึงดูดใจและแนวโน้มเชิงบวก (Attraction and Positive Propensity)** ความสนใจบ่งชี้ถึงแรงดึงดูดใจที่กระตุ้นให้บุคคลเข้าหาและมีส่วนร่วมกับสิ่งนั้น (Krapp, 2005) ในเชิงพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึงความเต็มใจหรือแนวโน้มที่จะพิจารณาใช้ หรือซื้อผลิตภัณฑ์/บริการนั้น ๆ (Schiffman & Wisenblit, 2015)

ดังนั้น "ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี" จึงอาจนิยามได้ว่าเป็น ความตั้งใจหรือความสมัครใจของนักเรียนนานาชาติที่จะทดลองใช้บริการลานสกีจำลองในร่มหากมีให้บริการจริงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถวัดจากระดับความคิดเห็นที่สะท้อนถึงความอยากลอง ความเต็มใจที่จะจ่าย หรือการเห็นความคุ้มค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้

2.4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความสนใจ

ความสนใจของผู้บริโภคเป็นผลลัพธ์ที่ซับซ้อนซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายประการ ทั้งจากลักษณะเฉพาะของบุคคล (Internal Factors) และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมหรือลักษณะของบริการ (External Factors) (Solomon, 2016) ในบริบทของกิจกรรมสันทนาการใหม่ ๆ ความสนใจมักถูกกระตุ้นหรือลดทอนลงด้วยปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรเหล่านี้

1) **อิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล** ปัจจัยส่วนบุคคลหล่อหลอมความต้องการ แรงจูงใจ และการรับรู้ของบุคคล ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเกิดความสนใจ (Kotler & Armstrong, 2018)
   - **อายุและพัฒนาการทางจิตสังคม** ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erikson (1975) แต่ละช่วงวัยมีวิกฤตการณ์และความต้องการเฉพาะที่ส่งผลต่อความสนใจในกิจกรรมต่างๆ. นักเรียนในวัยเรียน (6-12 ปี) อาจมีความสนใจในกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้พิสูจน์ความสามารถและสร้างความรู้สึกประสบความสำเร็จ (Industry) ในขณะที่วัยรุ่น (12-18 ปี) อาจแสวงหากิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน (Identity) การเล่นสกีอาจตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้ในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามช่วงอายุ
   - **เพศและระดับชั้น** แม้ทฤษฎี Erikson ไม่ได้เจาะจงที่เพศและระดับชั้นโดยตรง แต่บริบททางสังคมวัฒนธรรมและการศึกษาอาจมีอิทธิพลต่อความสนใจในกิจกรรมบางประเภท. การศึกษาบางชิ้นพบว่าเพศอาจส่งผลต่อความชอบในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่แตกต่างกันออกไป (Seifried & Rettig, 2017) ระดับชั้นเรียนอาจสะท้อน

ถึงระดับวุฒิภาวะและความซับซ้อนของทักษะที่สามารถเรียนรู้ได้ ซึ่งอาจส่งผลต่อความสนใจในกิจกรรมอย่างการเล่นสกีที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะ

- **แรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน** อิทธิพลทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิด โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อน มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มเยาวชน (Bandura, 1986) การสนับสนุนจากครอบครัว เช่น การจัดหาโอกาสหรือการให้กำลังใจ และแรงจูงใจจากเพื่อน เช่น การชักชวนหรือการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม สามารถเพิ่มความอยากรู้อยากเห็นและความเต็มใจที่จะลองกิจกรรมใหม่ ๆ เช่น การเล่นสกี

2) **อิทธิพลจากประสบการณ์การเล่นสกี** ประสบการณ์เดิมมีบทบาทสำคัญในการกำหนดความคาดหวังและส่งผลต่อความสนใจในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมที่ต้องอาศัยทักษะและเกี่ยวข้องกับความท้าทายทางกายภาพ (Oliver, 1980)
    - **ทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (Expectation-Confirmation Theory - ECT)**ทฤษฎี ECT ชี้ให้เห็นว่าความสนใจและความพึงพอใจของบุคคลเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังก่อนการใช้บริการกับประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริงหลังการใช้บริการ (Oliver, 1980)
        - **ผู้มีประสบการณ์** นักเรียนที่มีประสบการณ์เล่นสกีมาก่อนมีแนวโน้มที่จะใช้ประสบการณ์จริงเป็น "มาตรฐาน" ในการประเมินและสร้างความคาดหวังต่อลานสกีจำลอง. หากประสบการณ์จริงในลานจำลองยืนยันหรือเกินความคาดหวัง (Positive Confirmation) ความสนใจก็จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
        - **ผู้ไม่มีประสบการณ์** นักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์จะสร้างความคาดหวังจากข้อมูลทางอ้อม เช่น สื่อโฆษณา หรือคำบอกเล่า ความสนใจของกลุ่มนี้อาจได้รับอิทธิพลจากความแปลกใหม่ ความตื่นเต้น หรือความปรารถนาที่จะเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ หากความคาดหวังเหล่านี้ได้รับการยืนยันเชิงบวกเมื่อได้ลองสัมผัสประสบการณ์จริง ก็จะกระตุ้นความสนใจให้เพิ่มขึ้นได้

3) **อิทธิพลจากการรับรู้ด้านความปลอดภัย** การรับรู้ถึงความปลอดภัยเป็นปัจจัยวิกฤตที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง (Rogers, 1975)

- **ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory - PMT)**
  ตามแนวคิดของ PMT, การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมได้รับอิทธิพลจากการประเมินภัยคุกคาม (Threat Appraisal) และการประเมินความสามารถในการรับมือ (Coping Appraisal)
  - **การประเมินภัยคุกคาม** หากนักเรียนหรือผู้ปกครองรับรู้ว่าการเล่นสกีมีความรุนแรงของอันตรายสูง (Perceived Severity) และตนเองมีโอกาสเสี่ยงสูง (Perceived Vulnerability) อาจนำไปสู่ความกังวลและลดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
  - **การประเมินความสามารถในการรับมือ** ในทางกลับกัน หากเชื่อว่ามาตรการป้องกันที่ลานสกีจัดเตรียมไว้มีประสิทธิภาพ (Response Efficacy) และมีความมั่นใจในความสามารถที่จะเล่นได้อย่างปลอดภัย (Self-Efficacy) จะช่วยลดความกังวลและเพิ่มความรู้สึกปลอดภัย ซึ่งนำไปสู่ความสนใจที่สูงขึ้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
- **ความสมดุลระหว่างความเสี่ยงกับการป้องกัน**
  ความสนใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลสามารถสร้างสมดุลระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับความเชื่อมั่นในมาตรการป้องกันและความสามารถในการควบคุมตนเอง ยิ่งรับรู้ว่าปลอดภัยมากเท่าไหร่ ความสนใจก็จะยิ่งมากขึ้น (Rogers, 1975)

โดยสรุปแล้ว ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีของนักเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นผลลัพธ์ที่ซับซ้อนซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่หล่อหลอมความต้องการและแรงจูงใจ, ประสบการณ์เดิมที่สร้างความคาดหวังและการประเมิน, และการรับรู้ถึงระดับความปลอดภัยของกิจกรรม การทำความเข้าใจองค์ประกอบเหล่านี้อย่างลึกซึ้งจะช่วยให้ผู้ประกอบการและนักการตลาดสามารถออกแบบบริการและกลยุทธ์การสื่อสารที่ตรงกับความต้องการและความกังวลของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาพรวมอุตสาหกรรมสกีและบริการที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ภาพรวมอุตสาหกรรมสกีและศักยภาพของบริการลานสกีจำลองในบริบทที่ไม่ใช่พื้นที่ดั้งเดิม สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดและทฤษฎีจากสหสาขาวิชา ทั้งในด้านการตลาดบริการ, การท่องเที่ยว, และการยอมรับเทคโนโลยี ซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจในเชิงลึกต่อพลวัตของอุตสาหกรรมและพฤติกรรมผู้บริโภค ดังนี้

2.5.1. เศรษฐกิจเชิงประสบการณ์ (The Experience Economy)

แนวคิดของ Pine and Gilmore (1998) ระบุว่า ธุรกิจในยุคปัจจุบันได้ก้าวข้ามจากการขายสินค้า (Goods) และบริการ (Services) ไปสู่การนำเสนอและสร้าง "ประสบการณ์" (Experiences) ที่น่าจดจำและมีคุณค่าทางอารมณ์แก่ผู้บริโภค อุตสาหกรรมสกี โดยเฉพาะอย่างยิ่งลานสกีจำลอง คือตัวอย่างที่ชัดเจนของการเป็นผู้สร้างประสบการณ์ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 4 มิติ (The 4Es) ดังนี้

- ความบันเทิง (Entertainment): การมอบความสนุกสนานและความตื่นเต้นผ่านการทำกิจกรรม ผู้บริโภคต้องการมีส่วนร่วมในลักษณะการซึมซับ (Absorption) และการปล่อยใจให้เพลิดเพลิน (Passive Participation)
- การศึกษา (Educational): การมอบความรู้และทักษะใหม่ๆ ที่ผู้บริโภคต้องการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง (Active Participation) เพื่อพัฒนาตนเอง ลานสกีจำลองตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้เริ่มต้นที่ต้องการเรียนรู้พื้นฐานการเล่นสกีในสภาพแวดล้อมที่ควบคุมได้
- สุนทรียภาพ (Esthetic): การสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สวยงามและน่าประทับใจ ทำให้ผู้บริโภคต้องการเป็นส่วนหนึ่งของบรรยากาศนั้นๆ โดยไม่ต้องมีปฏิสัมพันธ์โดยตรง เช่น การออกแบบพื้นที่ให้มีลักษณะคล้ายบ้านพักบนภูเขาหิมะ หรือการจำลองทิวทัศน์ของเทือกเขา
- การหลีกหนีจากความจริง (Escapist): การมอบประสบการณ์ที่ทำให้ผู้บริโภครู้สึกเหมือนได้หลุดพ้นจากชีวิตประจำวันและดื่มด่ำ (Immersion) ไปกับสภาพแวดล้อมใหม่โดยสิ้นเชิง การที่ลานสกีจำลองตั้งอยู่ในเขตร้อนถือเป็นการสร้างภาวะหลีกหนีจากความเป็นจริงที่ชัดเจนที่สุด

การประยุกต์ใช้: ลานสกีจำลองไม่ได้เป็นเพียงสถานที่สำหรับออกกำลังกาย แต่เป็น "เวที" สำหรับการสร้างสรรค์ประสบการณ์ที่ผสมผสานมิติต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อสร้างคุณค่าสูงสุดให้แก่ผู้ใช้บริการ โดยเปลี่ยนจากการให้บริการ (Service Provider) ไปสู่ผู้กำกับประสบการณ์ (Experience Stager)

2.5.2 ตัวแบบระบบการท่องเที่ยว (The Tourism System Model)

ตัวแบบของ Leiper (1979) ใช้อธิบายโครงสร้างและปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์เพื่อทำความเข้าใจการเกิดขึ้นของบริการเฉพาะทางอย่างลานสกีจำลองได้

- ภูมิภาคต้นทาง (Tourist Generating Region - TGR): เป็นพื้นที่ที่สร้างแรงจูงใจและเป็นต้นกำเนิดของนักท่องเที่ยว ในงานวิจัยนี้คือประเทศบ้านเกิดของกลุ่มนักเรียนนานาชาติ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตหนาวและมีวัฒนธรรมการเล่นสกีเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ทำให้กลุ่มเป้าหมายมี "ทุนทางวัฒนธรรม" และทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมนี้อยู่แล้ว
- ภูมิภาคปลายทาง (Tourist Destination Region - TDR): เป็นพื้นที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางและมีสิ่งดึงดูดใจ (Attractions) ในที่นี้คือกรุงเทพมหานคร ซึ่งลานสกีจำลองทำหน้าที่เป็น "สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น" (Man-made Attraction) ที่มีความแปลกใหม่และสามารถตอบสนองความต้องการที่ติดตัวมาจากภูมิภาคต้นทางได้
- สภาพแวดล้อมของระบบ (The Wider Environment): ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อระบบ เช่น ปัจจัยทางสังคม (การมีชุมชนชาวต่างชาติขนาดใหญ่), เศรษฐกิจ (กำลังซื้อที่สูงพอ), และเทคโนโลยี (ความสามารถในการสร้างและบำรุงรักษาลานสกีจำลอง)

การประยุกต์ใช้: ตัวแบบนี้ช่วยอธิบายว่าเหตุใดลานสกีจำลองจึงมีศักยภาพในกรุงเทพฯ โดยชี้ให้เห็นการเชื่อมโยงระหว่างอุปสงค์แฝง (Latent Demand) ที่มาจากภูมิหลังของกลุ่มเป้าหมาย และอุปทาน (Supply) ที่เป็นบริการนวัตกรรมใหม่ในพื้นที่ปลายทาง

2.5.3 แนวคิดการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Niche Tourism)

เป็นการตลาดที่มุ่งเน้นไปยังกลุ่มผู้บริโภคขนาดเล็กที่มีความสนใจ ความต้องการ หรืออัตลักษณ์ที่เฉพาะเจาะจง แทนการทำการตลาดกับคนหมู่มาก (Mass Tourism) อุตสาหกรรมสกีและบริการที่เกี่ยวข้องสามารถจัดอยู่ในกลุ่มการท่องเที่ยวเฉพาะทางได้หลายประเภท

- การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism): ครอบคลุมการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Active) หรือเพื่อชมการแข่งขัน (Passive) ลานสกีจำลองจัดเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่รองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบ Active โดยตรง ที่ผู้ใช้บริการต้องการพัฒนาทักษะและสมรรถภาพทางกาย
- การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism): เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมที่มีความท้าทาย ความไม่แน่นอน และความเสี่ยงในระดับหนึ่ง กีฬาสกีสามารถจัดเป็น "การผจญภัยแบบอ่อน" (Soft Adventure) ซึ่งมีความเสี่ยงที่สามารถจัดการได้ และเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการความตื่นเต้นแต่ยังคงต้องการความปลอดภัยสูง ซึ่งลานสกีจำลองสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้เป็นอย่างดี
- การท่องเที่ยวเชิงแสวงหาสิ่งใหม่ (Novelty Tourism): แรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่เกิดจากการต้องการสัมผัสประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ไม่ธรรมดา หรือ "ผิดที่ผิดทาง" (Out-of-place) การมีอยู่ของลานสกีในเมืองร้อนอย่างกรุงเทพฯ ถือเป็นความแปลกใหม่ขั้นสูงสุดที่สามารถดึงดูดความสนใจจากทั้งผู้ที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์การเล่นสกีได้

2.5.4 ตรรกะการบริการเป็นใหญ่ (Service-Dominant Logic - S-D Logic)

แนวคิดของ Vargo and Lusch (2004) ที่ท้าทายมุมมองดั้งเดิมว่าบริษัทเป็นผู้สร้างคุณค่าและส่งมอบให้ลูกค้า แต่เสนอว่า "คุณค่า" ถูกสร้างขึ้นร่วมกัน (Co-created) ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ และคุณค่าจะเกิดขึ้นจริงเมื่อลูกค้านำบริการนั้นไปใช้ (Value-in-use)

- การสร้างคุณค่าร่วมกัน (Value Co-creation): คุณค่าของลานสกีจำลองไม่ได้อยู่ที่ตัวเครื่องจักรหรือพื้นที่ แต่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังเล่นสกี ทักษะ ความพยายาม และความสนุกของผู้เล่นเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการสร้างคุณค่าร่วมกับเทคโนโลยีและคำแนะนำจากผู้สอน
- คุณค่าที่เกิดจากการใช้งาน (Value-in-use): ผู้เล่นสกีที่มีประสบการณ์อาจได้รับคุณค่าในแง่ของการรักษาสภาพร่างกายและความฟิต ในขณะที่ผู้เล่นใหม่จะได้รับคุณค่าในแง่ของการเรียนรู้ทักษะใหม่และความสำเร็จส่วนตน คุณค่าจึงเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับบริบทและเป้าหมายของผู้ใช้แต่ละคน

การประยุกต์ใช้: แนวคิดนี้ช่วยให้เข้าใจว่าความสนใจในการใช้บริการไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของลานสกีเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับว่าผู้ใช้บริการคาดหวังว่าจะสามารถ "สร้างคุณค่า" อะไรให้ตนเองได้บ้างจากการเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบริการนั้นๆ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Research) เป็นองค์ประกอบสำคัญของบทที่ 2 ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจสถานะปัจจุบันขององค์ความรู้ในสาขาที่ศึกษา ระบุแนวโน้มและช่องว่างของการวิจัยที่ผ่านมา และสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการกำหนดวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยของตนเอง (Creswell & Creswell, 2018) การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์ การรับรู้ด้านความปลอดภัย และความสนใจในการเลือกใช้บริการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาครั้งนี้

2.6.1 งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจหรือพฤติกรรม

งานวิจัยหลายชิ้นได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ ระดับชั้น และแรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน ที่มีต่อพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและนักเรียน

อิทธิพลของอายุและพัฒนาการ

- Erikson (1968) ได้เน้นย้ำถึงบทบาทของอายุในการกำหนดวิกฤตการณ์ทางจิตสังคม ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมในแต่ละช่วงวัย การศึกษาของ Eccles et al. (1998) พบว่าความสนใจในกิจกรรมกีฬาของเด็กและวัยรุ่นมักเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ โดยเด็กวัยเรียนจะสนใจกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ทักษะและการยอมรับจากเพื่อน ในขณะที่วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและความสามารถในการแสดงอัตลักษณ์
- งานวิจัยของ Fredricks and Eccles (2006) ชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรในช่วงวัยรุ่นมีความเชื่อมโยงกับพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามช่วงวัย

อิทธิพลของเพศ

- การศึกษาของ Sallis et al. (2000) พบว่าเพศมีอิทธิพลต่อระดับกิจกรรมทางกาย โดยเด็กผู้ชายมักมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันสูงกว่าเด็กผู้หญิง ซึ่งอาจส่งผลต่อความสนใจในกีฬาอย่างสกีที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะและมีความท้าทาย
- Trost et al. (2002) ยังระบุว่าความแตกต่างทางเพศในความสนใจด้านกีฬามักได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่หล่อหลอมความคาดหวังและบทบาททางเพศ

อิทธิพลของแรงจูงใจจากครอบครัวและเพื่อน

- Bandura (1986) เสนอแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) โดยชี้ว่าพฤติกรรมของบุคคลได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการสังเกตและการเลียนแบบผู้อื่น โดยเฉพาะจากบุคคลต้นแบบ เช่น สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนฝูง
- งานวิจัยของ Davison et al. (2003) พบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวและอิทธิพลจากเพื่อนมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายของเด็กและวัยรุ่น การที่พ่อแม่สนับสนุนหรือเพื่อนชวนเข้าร่วมกิจกรรมสกี ย่อมเพิ่มแนวโน้มที่นักเรียนจะเกิดความสนใจ
- Ryan and Deci (2000) ในทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) ยังเสนอว่าแรงจูงใจจากภายนอก เช่น การสนับสนุนทางสังคม สามารถส่งเสริมแรงจูงใจภายในและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้

2.6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์กับการรับรู้และความสนใจ

การมีหรือไม่มีประสบการณ์เดิมเป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอมความคาดหวัง การรับรู้ และระดับความสนใจในกิจกรรมหรือบริการใหม่ๆ

- **อิทธิพลของประสบการณ์ต่อความคาดหวัง**
    - Oliver (1980) ในทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (ECT) ได้เน้นย้ำว่าผู้บริโภคที่มีประสบการณ์เดิมจะมีชุดความคาดหวังที่แตกต่างจากผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ ซึ่งส่งผลต่อการประเมินและการเกิดความพึงพอใจและความตั้งใจในอนาคต
    - งานวิจัยของ Zeithaml et al. (1993) ในบริบทของบริการ พบว่าประสบการณ์ในอดีตเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการและความคาดหวังของผู้บริโภค
- **ประสบการณ์ในกีฬาและนันทนาการ**
    - การศึกษาของ Ajzen (1991) ในทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ชี้ว่าประสบการณ์ในอดีตสามารถส่งผลต่อการควบคุมพฤติกรรมที่รับรู้ได้ (Perceived Behavioral Control) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่นำไปสู่ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม
    - งานวิจัยของ Kim and Ritchie (2012) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พบว่าประสบการณ์การเดินทางครั้งก่อนมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลือกจุดหมายปลายทางในอนาคต ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของประสบการณ์ในการกำหนดความสนใจ
    - สำหรับกีฬาอย่างสกี การศึกษาของ Faulkenberry et al. (2008) ในกลุ่มนักสกี พบว่าประสบการณ์ (จำนวนปีที่เล่นสกี) มีความสัมพันธ์กับระดับความเสี่ยงที่รับรู้และพฤติกรรมการเล่นสกี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ส่งผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมโดยตรง

2.6.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความปลอดภัยกับความสนใจหรือพฤติกรรม

การรับรู้ด้านความปลอดภัยเป็นปัจจัยวิกฤตที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง

- **การประยุกต์ใช้ Protection Motivation Theory (PMT)**
    - Rogers (1983) ได้ขยาย PMT ไปยังบริบทต่าง ๆ นอกเหนือจากสุขภาพ เช่น การตัดสินใจด้านความปลอดภัย งานวิจัยของ Witte (1992) ได้นำ PMT มาใช้ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันในสถานการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ และพบว่าการรับรู้ความรุนแรง

ของภัยคุกคาม โอกาสเสี่ยง มาตรการป้องกัน และความมั่นใจในตนเอง ล้วนส่งผลต่อความตั้งใจในการป้องกัน

- Floyd, Prentice-Dunn, & Rogers (2000) ได้ยืนยันความแข็งแกร่งของ PMT ในการทำนายพฤติกรรมการป้องกันตนเองในหลากหลายสาขา

- **การรับรู้ความปลอดภัยในกิจกรรมผาดโผน/กีฬา**
  - การศึกษาของ **Cater and Cater (2007)** เกี่ยวกับการท่องเที่ยวผจญภัย พบว่าการรับรู้ความเสี่ยงและความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมและระดับความพึงพอใจ ผู้บริโภคจะยอมรับความเสี่ยงได้มากขึ้นหากพวกเขารับรู้ว่ามีมาตรการป้องกันที่เพียงพอ
  - งานวิจัยในบริบทของกีฬาเอ็กซ์ตรีม เช่น Pain and Levine (2012) ชี้ให้เห็นว่าแม้ผู้เข้าร่วมจะแสวงหาความตื่นเต้น แต่การรับรู้ว่ามีระบบความปลอดภัยที่ดี อุปกรณ์ได้มาตรฐาน และผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญ ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่สร้างความมั่นใจและเพิ่มความสนใจในการเข้าร่วม
  - สำหรับลานสกี การศึกษาของ Sorenson et al. (2000) ได้วิเคราะห์ปัจจัยด้านความปลอดภัยในรีสอร์ทสกี และพบว่ามาตรการป้องกันอุบัติเหตุและคุณภาพของการดูแลความปลอดภัยส่งผลต่อความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะกลับมาใช้บริการ

2.6.4 งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการใช้บริการ/กิจกรรมของเยาวชน

ความสนใจของเยาวชนในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือใช้บริการต่าง ๆ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลากหลาย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจโดยรวม

- งานวิจัยของ Bronfenbrenner (1979) ในทฤษฎีนิเวศวิทยาพัฒนาการ (Ecological Systems Theory) ชี้ให้เห็นว่าพัฒนาการของเด็กและวัยรุ่น รวมถึงความสนใจในกิจกรรม ได้รับอิทธิพลจากระบบสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย ตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ไปจนถึงวัฒนธรรมสังคม
- Deci and Ryan (1985) ในทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) เสนอว่าความสนใจและความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมักเกิดจากแรงจูงใจภายในที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐาน 3 ประการคือ ความสามารถ (Competence) ความเป็นอิสระ (Autonomy) และความสัมพันธ์ (Relatedness) การเข้าร่วมกิจกรรมสกีที่ตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้จะยิ่งเพิ่มความสนใจ

ความสนใจในกิจกรรมนันทนาการและกีฬาจำลอง

- การศึกษาเกี่ยวกับลานไอซ์สเก็ตในร่มหรือศูนย์กีฬาจำลองอื่น ๆ ในเมืองใหญ่ มักพบว่าปัจจัยด้านความสะดวกในการเดินทาง ความทันสมัยของสถานที่ และการมีกิจกรรมที่หลากหลายเป็นตัวกระตุ้นความสนใจของผู้บริโภคโดยเฉพาะกลุ่มครอบครัวและเยาวชน (เช่น Kotler & Armstrong, 2018 ในแนวคิดของ "Place" ใน 4Ps)
- แม้ยังไม่มีการศึกษาโดยตรงเกี่ยวกับลานสกีจำลองในกรุงเทพฯ แต่แนวโน้มความสนใจในกิจกรรมกีฬาแปลกใหม่หรือกิจกรรม "ประสบการณ์จำลอง" (Simulated Experience) มีเพิ่มขึ้นในเมืองใหญ่ที่ไม่มีสภาพอากาศเอื้ออำนวยสำหรับกิจกรรมต้นแบบ (เช่น การกระโดดร่มจำลอง , การโต้คลื่นจำลอง) ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของตลาดนี้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ในการเก็บรวมรวมข้อมูล การดำเนินการวิจัยนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้เครื่องมือสำหรับวิจัย เพื่อกำหนดแนวทางในการวิจัยประกอบด้วย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความปลอดภัย

3.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี

3.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาพรวมอุตสาหกรรมสกีและบริการที่เกี่ยวข้อง

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ความหมายและความสำคัญ ประชากร คือ กลุ่มของบุคคลหรือหน่วยที่มีลักษณะตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนด และเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาการวิจัย เช่น ในกรณีศึกษานี้ ประชากรหลักคือ “นักเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งระบุไว้ในบทที่ 1 และเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องต่อวัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ส่วนย่อยของประชากรทั้งหมดที่ถูกคัดเลือกมาเพื่อเป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ ขนาดและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างต้องให้สามารถสะท้อนคุณลักษณะของประชากรหลักได้อย่างครอบคลุมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร. โดยกำหนดขอบเขตให้ครอบคลุมตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 7-18 ปี การเลือกกลุ่มประชากรนี้มีความสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม (Psychosocial Development Theory) ของ Erik Erikson ซึ่งชี้ให้เห็นว่าช่วงวัยเรียน (6-12 ปี) และวัยรุ่น (12-18 ปี) เป็นช่วงสำคัญของการพัฒนาทักษะทางสังคม การสร้างอัตลักษณ์ และได้รับอิทธิพลจากเพื่อนและครอบครัวในการตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างและขั้นตอนการเลือก (Sample and Sampling Procedure)

เนื่องจากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดได้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างและมีขั้นตอนการเลือกดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกโรงเรียนด้วยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

- ทฤษฎี/หลักการ เป็นวิธีการเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) ซึ่งผู้วิจัยจะใช้วิจารณญาณในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ตรงตามคุณสมบัติหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- การประยุกต์ใช้ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเลือกโรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานครโดยพิจารณาจากเกณฑ์ความพร้อมและความสมัครใจในการให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นหลัก

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size Determination)

- ทฤษฎี/หลักการ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากรและมีอำนาจทางสถิติ (Statistical Power) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ซับซ้อน เช่น การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)
- การประยุกต์ใช้และแหล่งอ้างอิง งานวิจัยนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 410 คนโดยอ้างอิงตามแนวทางของ Cochran (1977)
- ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้งสองกลุ่มนี้ได้ให้คำแนะนำว่า สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ควรมีกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 15-20 คน ต่อตัวแปรอิสระ 1 ตัว เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถื

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกนักเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างมีโครงสร้าง (Structured Convenience Sampling)

- **ทฤษฎี/หลักการ** เป็นการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) แต่มีการกำหนดโครงสร้างหรือคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้ชัดเจน
- **การประยุกต์ใช้** หลังจากเลือกโรงเรียนได้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนภายในโรงเรียนที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของการวิจัย (อายุ 7-18 ปี) ตามความสะดวกในการเข้าถึง

3.1.3 เกณฑ์การคัดเลือก และเกณฑ์การคัดออก (Inclusion and Exclusion Criteria)

การระบุเกณฑ์ให้ชัดเจนจะช่วยให้การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีความแม่นยำและโปร่งใสยิ่งขึ้น

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) คือคุณสมบัติที่ผู้เข้าร่วมวิจัยต้องมี

- เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร.
- มีอายุระหว่าง 7-18 ปี
- สามารถอ่านและเข้าใจคำถามในแบบสอบถามได้
- มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) คือคุณสมบัติที่จะทำให้ไม่ถูกนับเป็นกลุ่มตัวอย่าง แม้จะผ่านเกณฑ์การคัดเลือกเบื้องต้นแล้ว

- ผู้ที่ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
- ผู้ที่ไม่ให้ความยินยอม (สำหรับนักเรียนที่อายุน้อย อาจต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองด้วย)

3.1.4 เหตุผลเชิงลึกในการเลือกกลุ่มประชากรเป้าหมาย

การเลือกกลุ่มประชากรนี้มีเหตุผลสนับสนุนที่หนักแน่นทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ

- เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพสูง (High Potential Group) นักเรียนนานาชาติในกรุงเทพฯ มีจำนวนหลายหมื่นคนและถูกมองว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังซื้อและมีแนวโน้มที่จะสนใจกิจกรรมใหม่ๆ
- มีประสบการณ์และพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย กลุ่มนี้อาจเคยมีประสบการณ์การเล่นสกีจากประเทศของตนเองหรือจากการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัยนี้
- เป็นตัวชี้วัดศักยภาพของตลาด การศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญที่บ่งชี้ถึงศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจลานสกีจำลองหรือกิจกรรมประเภทใหม่ในประเทศไทย

3.1.5 ข้อจำกัดของวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Limitations of Sampling Method)

- ข้อจำกัดด้านการเป็นตัวแทน เนื่องจากการวิจัยนี้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (การเลือกแบบเจาะจงและการสุ่มตามสะดวก) ผลลัพธ์ที่ได้อาจไม่สามารถอ้างอิงไปสู่ประชากรนักเรียนนานาชาติทั้งหมด ในกรุงเทพมหานครได้อย่างสมบูรณ์ (Lack of Generalizability)
- ผลการวิจัยนี้จะสะท้อนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเท่านั้น แต่ยังคงเป็นข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนของผู้ประกอบการ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instruments)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถวัดตัวแปรตามกรอบแนวคิดของการวิจัยได้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน และประสบการณ์การเล่นสกี

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความปลอดภัย

เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-level Likert Scale) เพื่อวัดระดับการรับรู้ด้านความปลอดภัยตามแนวคิด ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory) โดยมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ ครอบคลุม 4 ด้าน ดังนี้

- ด้านการรับรู้ความรุนแรงของภัย (Perceived Severity): (2คำถาม)
  - ท่านเชื่อว่าการบาดเจ็บจากการเล่นสกีเป็นเรื่องร้ายแรง
  - ท่านคิดว่าหากเกิดอุบัติเหตุจากการเล่นสกีอาจส่งผลกระทบต่อการเรียน
- ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อภัย (Perceived Vulnerability): (2คำถาม)
  - ท่านรู้สึกว่าตนเองอาจพลัดตกหรือล้มได้ถ้าเล่นสกี
  - ท่านคิดว่าการเล่นสกีมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุ
- ด้านการรับรู้ประสิทธิภาพของวิธีการรับมือ (Response Efficacy): (2คำถาม)
  - ท่านเชื่อว่าอุปกรณ์ความปลอดภัยมาตรฐาน (เช่น หมวกกันน็อก, อุปกรณ์ป้องกัน) สามารถลดความรุนแรงของอุบัติเหตุได้จริง
  - ท่านเชื่อว่าหากมีครูฝึกสอนดูแลอย่างใกล้ชิดจะทำให้การเล่นสกีปลอดภัยขึ้น
- ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองในการรับมือ (Self-Efficacy): (2คำถาม)
  - ท่านมั่นใจว่าตนเองสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการเล่นสกีได้
  - ท่านเชื่อว่าตนเอง สามารถทรงตัวและควบคุมอุปกรณ์สกีขั้นพื้นฐานได้หลังได้รับการสอน

ส่วนที่ 3: แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม

เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-level Likert Scale) เพื่อวัดระดับความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- ท่านมีความสนใจและอยากลองเล่นสกีในลานสกีจำลองในร่มหากมีเปิดให้บริการในกรุงเทพฯ
- ท่านคิดว่าการได้ลองเล่นสกีเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า
- ท่านคิดว่ามีความเป็นไปได้สูงที่จะไปใช้บริการลานสกีจำลองกับเพื่อนหรือครอบครัว
- ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อเข้าใช้บริการร้านบัญชีจำลอง

ส่วนที่ 4: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย
- ระดับ 3 หมายถึง เฉยๆ / ปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

3.3.1 โครงสร้างของแบบสอบถาม

แบบสอบถามได้ถูกจัดแบ่งโครงสร้างออกเป็น 4 ส่วนหลัก ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors)

- เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ อายุ เพศ และระดับชั้น นอกจากนี้ยังรวมถึงคำถามที่ใช้วัดมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อวัดระดับแรงจูงใจที่ได้รับจากครอบครัวหรือเพื่อน เป็นคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 2: ประสบการณ์การเล่นสกี (Skiing Experience)

- เป็นคำถามคัดกรอง (Screening Question) เพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยมีประสบการณ์การเล่นสกี และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ ข้อมูลจากส่วนนี้ใช้เป็นตัวแปรหลักในการแบ่งกลุ่มเพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ส่วนที่ 3: การรับรู้ด้านความปลอดภัย (Perceived Safety)

- เป็นคำถามในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-level Likert Scale) ข้อคำถามถูกพัฒนาขึ้นตามกรอบ ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory - PMT) เพื่อวัดการรับรู้ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่
  1) การรับรู้ถึงความรุนแรงของอันตราย (Perceived Severity)
  2) การรับรู้ว่าตนเองมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุ (Perceived Vulnerability)
  3) การรับรู้ว่ามาตรการป้องกันได้ผล (Response Efficacy)
  4) ความมั่นใจในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)

ส่วนที่ 4: ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี (Interest in Using a Ski Slope)

- เป็นคำถามที่ใช้วัดตัวแปรตามหลักของการวิจัย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-level Likert Scale) เนื้อหาครอบคลุมการประเมินความตั้งใจและความสมัครใจของนักเรียนที่จะทดลองใช้บริการ โดยวัดจากความอยากลอง ความเต็มใจที่จะจ่าย และการเห็นความคุ้มค่าในการเข้าร่วมกิจกรรม

3.3.2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ แบบสอบถามได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพตามหลักวิชาการ ดังนี้

1) **การสร้างเครื่องมือ** ข้อคำถามในแบบสอบถามถูกพัฒนาขึ้นโดยอ้างอิงจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผ่านการทบทวนวรรณกรรมมาอย่างเป็นระบบ

2) **การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)** ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence - IOC) ที่ต้องมีค่า ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป
3) **การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability)** หลังจากปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับไว้ที่ สูงกว่า 0.70

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

ส่วนนี้อธิบายถึงกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานภาคสนามเพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายอย่างเป็นระบบ

3.4.1 ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลัก และมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 4 ขั้นตอนดังนี้

1) **การติดต่อเพื่อขอความร่วมมือ** ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำหนังสือราชการเพื่อนำเสนอโครงการวิจัยและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารของโรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานครที่ถูกเลือกไว้ตามหลักการเลือกแบบเจาะจง
2) **การนัดหมายและวางแผนการดำเนินงาน** เมื่อได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการ ผู้วิจัยจะประสานงานกับบุคลากรที่รับผิดชอบของโรงเรียน เพื่อกำหนดวันและเวลาที่สะดวกต่อการเก็บข้อมูล โดยคำนึงถึงการรบกวนเวลาเรียนของนักเรียนให้น้อยที่สุด
3) **การดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนาม** ในวันนัดหมาย ผู้วิจัยจะเข้าพื้นที่เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อกลุ่มตัวอย่าง, เน้นย้ำเรื่องการเข้าร่วมโดยสมัครใจ, และรับรองการเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ จากนั้นจึงแจกแบบสอบถามให้นักเรียน และอยู่ตอบข้อซักถามตลอดกระบวนการเพื่ออำนวยความสะดวก
4) **การรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล** หลังจากนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจะรวบรวมแบบสอบถามคืนและตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบในเบื้องต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดสำหรับการนำไปวิเคราะห์ต่อไป

3.4.2 แผนการดำเนินงาน ระยะเวลา และสถานที่

- **สถานที่** การเก็บข้อมูลจะดำเนินการภายในบริเวณโรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้รับความร่วมมือ.
- **ระยะเวลา** การดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดถูกกำหนดไว้ภายในกรอบระยะเวลา 6 เดือน คือระหว่าง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2568 ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2568

3.4.3 การจัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ผู้วิจัยได้วางแนวทางการจัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเก็บข้อมูล ดังนี้

- **กรณีที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์** ผู้วิจัยจะตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม ณ จุดเก็บข้อมูล และอาจขอความร่วมมือจากผู้ตอบในการให้ข้อมูลเพิ่มเติม หากแบบสอบถามยังขาดข้อมูลในส่วนสำคัญ จะถูกคัดออกจากการวิเคราะห์
- **กรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจข้อคำถาม** ผู้วิจัยจะประจำอยู่ในพื้นที่เก็บข้อมูลเพื่อให้คำอธิบายและตอบข้อสงสัยได้ทันที ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวได้ถูกป้องกันในเบื้องต้นแล้วด้วยการออกแบบและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออย่างรัดกุม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ลงรหัส (Coding) และนำเข้าสู่โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย โดยมีขั้นตอนและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

3.5.1 ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลและซอฟต์แวร์ที่ใช้

1) **การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัด:** ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นภายใน (Internal Consistency Reliability) ของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแต่ละชุด โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) เพื่อประเมินว่าข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบสามารถวัดแนวคิดเดียวกันได้สอดคล้องกันเพียงใด
2) **การตรวจสอบและเตรียมข้อมูล:** แบบสอบถามจะถูกตรวจสอบความสมบูรณ์และคัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก จากนั้นจึงลงรหัส (Coding) เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ
3) **การบันทึกและประมวลผล:** ข้อมูลทั้งหมดจะถูกบันทึกและวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.5.2 วิธีการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) **การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)**

ใช้เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างและภาพรวมของตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1.1) ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage): ใช้อธิบายข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ, ช่วงอายุ, ระดับชั้น และประสบการณ์การเล่นสกี

1.2) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation): ใช้อธิบายระดับการรับรู้และความคิดเห็นในตัวแปรหลัก ได้แก่ การรับรู้ด้านความปลอดภัยใน 4 องค์ประกอบ, แรงจูงใจทางสังคม และความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี

1.3) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis): ใช้เพื่อตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของข้อมูลของตัวแปรหลัก เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพิจารณาเลือกใช้สถิติเชิงอนุมานที่เหมาะสม

2) **การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Analysis)**

ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดและสูตรที่ใช้ดังนี้

- **การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างอิสระ (Independent Samples t-test):**

  ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และมีความแปรปรวนของสองกลุ่มเท่ากัน (Homogeneity of Variance) ซึ่งตรวจสอบได้จาก Levene's Test

  - **สูตรการคำนวณ (กรณีความแปรปรวนเท่ากัน):**

$$t = \frac{\left(\overline{X_1} - \overline{X_2}\right)}{\sqrt{S_p^2\left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}}$$

โดยที่ $S_p^2 = \frac{(n_1-1)S_1^2+(n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2}$

คำอธิบายสัญลักษณ์:

- t แทน ค่าสถิติทดสอบ
- $\overline{X_1}, \overline{X_2}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2

- S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2
- n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2
- S_p^2 แทน ค่าความแปรปรวนรวม (Pooled Variance)

ในกรณีที่การทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Levene's Test) พบว่าความแปรปรวนของสองกลุ่มไม่เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้ผลการทดสอบ Welch's t-test ซึ่งไม่ต้องอยู่ภายใต้ข้อตกลงเรื่องความแปรปรวนที่เท่ากัน

- **สูตรการคำนวณ (Welch's t-test):**

$$t = \frac{\left(\overline{X_1} - \overline{X_2}\right)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- **การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA):** ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐานหลักคือ ค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มประชากรเท่ากัน $(H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \cdots = \mu_k)$
  - **สูตรการคำนวณค่าสถิติ F-test:**

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

คำอธิบายสัญลักษณ์:

- F แทน ค่าสถิติทดสอบ F
- MS_B แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between) ซึ่งวัดความแปรปรวนระหว่างค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม
- MS_W แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม (Mean Square Within) ซึ่งวัดความแปรปรวนของข้อมูลภายในแต่ละกลุ่ม

หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และข้อมูลมีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มไม่เท่ากัน จะทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Games-Howell Post Hoc Test ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมเนื่องจากไม่ได้ตั้งอยู่บนข้อตกลงเรื่องความแปรปรวนที่เท่ากัน และใช้การปรับค่าองศาอิสระตามแนวทางของ Welch

- **การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation):** ใช้เพื่อตรวจสอบทิศทางและระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
    - **สูตรการคำนวณ:**

$$r = \frac{\sum_{i=1}^{n}(x_i-\bar{x})(y_i-\bar{y})}{\sqrt{\sum_{i=1}^{n}(x_i-\bar{x})^2\sum_{i=1}^{n}(y_i-\bar{y})^2}}$$

คำอธิบายสัญลักษณ์:

- r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1)
- n แทน จำนวนคู่ของกลุ่มตัวอย่าง
- x_i, y_i แทน ค่าของตัวแปร X และ Y ของคู่ที่ i
- $\bar{x}, \bar{y}$ แทน ค่าเฉลี่ยของตัวแปร X และ Y

- **การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression):** ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานหลักและสร้างสมการพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี โดยพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรอิสระหลายตัวพร้อมกัน
    - **รูปแบบสมการ:**

$$Y = \beta_0 + \beta_1X_1 + \beta_2X_2 + \cdots + \beta_kX_k + \epsilon$$

คำอธิบายสัญลักษณ์:

- Y แทน ค่าของตัวแปรตามที่ต้องการพยากรณ์
- $X_1, X_2, \ldots, X_k$ แทน ค่าของตัวแปรอิสระแต่ละตัว
- β_0 แทน ค่าคงที่หรือจุดตัดแกน Y (y-intercept)
- ϵ แทน ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)

- **การวิเคราะห์การถดถอยเชิงชั้น (Hierarchical Regression Analysis):** เป็นการวิเคราะห์ที่ต่อยอดมาจากการถดถอยพหุคูณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบตัวแบบการถดถอยหลายตัวแบบอย่างเป็นลำดับชั้น ผู้วิจัยจะกำหนดลำดับการนำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการเป็นขั้นตอน (Blocks) ตามหลักการทางทฤษฎี เพื่อประเมินว่ากลุ่มตัวแปรที่เพิ่มเข้ามาในแต่ละขั้นตอน สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ สถิติที่สำคัญในการประเมินคือ
    - **สูตรการคำนวณ F-test for R-squared Change:**

$$F_{change} = \frac{(R^2_{Model2} - R^2_{Model1})/(k_2 - k_1)}{(1 - R^2_{Model2})/(n - k_2 - 1)}$$

คำอธิบายสัญลักษณ์:

- F_{change} แทน ค่าสถิติทดสอบ F สำหรับการเปลี่ยนแปลงของ R^2
- R^2_{Model2} แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R-squared) ของตัวแบบที่สมบูรณ์กว่า (มีตัวแปรมากกว่า)
- R^2_{Model1} แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R-squared) ของตัวแบบพื้นฐาน (มีตัวแปรน้อยกว่า)
- k_2 จำนวนตัวแปรอิสระในตัวแบบที่ 2
- k_1 จำนวนตัวแปรอิสระในตัวแบบที่ 1
- n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

- **การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคบูตสแตรป (Bootstrapping):** เป็นกระบวนการสุ่มตัวอย่างซ้ำแบบใส่คืน (Resampling with replacement) จากข้อมูลชุดเดิม เพื่อสร้างชุดข้อมูลจำลองขึ้นมาเป็นจำนวนมาก (เช่น 2,000 ชุด) จากนั้นจะคำนวณค่าสถิติ (เช่น สัมประสิทธิ์การถดถอย) จากข้อมูลจำลองแต่ละชุด เพื่อสร้างการแจกแจงเชิงประจักษ์ของค่าสถิตินั้นๆ เทคนิคนี้มีประโยชน์ในการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) และสร้าง

  ช่วงความเชื่อมั่นแบบปรับแก้ความเอนเอียงและอัตราเร่ง (Bias-Corrected and accelerated (BCa) confidence interval) ซึ่งมีความแม่นยำสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อมูลไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

  - **สูตรการคำนวณขอบเขตของช่วงความเชื่อมั่นแบบ BCa:**

    ขอบเขตของช่วงความเชื่อมั่นจะถูกกำหนดโดยค่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ α_1 และ α_2 ของการแจกแจงของค่าสถิติจากกลุ่มตัวอย่างบูตสแตรป โดยที่:

$$\alpha_1 = \Phi\left(\hat{z}_0 + \frac{\hat{z}_0 + z^{(\alpha/2)}}{1 - \hat{a}(\hat{z}_0 + z^{(\alpha/2)})}\right)$$

$$\alpha_2 = \Phi\left(\hat{z}_0 + \frac{\hat{z}_0 + z^{(1-\alpha/2)}}{1 - \hat{a}(\hat{z}_0 + z^{(1-\alpha/2)})}\right)$$

คำอธิบายสัญลักษณ์:

- α_1, α_2 แทน ค่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ปรับแก้แล้วสำหรับขอบเขตล่างและขอบเขตบนของช่วงความเชื่อมั่น
- Φ แทน ฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของตัวแปรสุ่มปกติมาตรฐาน (Standard Normal Cumulative Distribution Function)
- $\hat{z}_0$ แทน ตัวประกอบปรับแก้ความเอนเอียง (Bias-correction factor) ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนของค่าสถิติจากกลุ่มตัวอย่างบูตสแตรปที่น้อยกว่าค่าสถิติที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเดิม
- $\hat{a}$ แทน ตัวประกอบอัตราเร่ง (Acceleration factor) ซึ่งประเมินการเปลี่ยนแปลงของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสถิติ และมักคำนวณโดยใช้เทคนิค Jackknife
- $z^{(\alpha)}$ แทน ค่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ α ของการแจกแจงปกติมาตรฐาน (เช่น สำหรับช่วงความเชื่อมั่น 95%, $z^{(0.025)} = -1.96$ และ $z^{(0.975)} = 1.96$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนที่วางแผนไว้ โดยผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนด ได้แก่

1. ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถาม (Cronbach's α)
3. สถิติพรรณนาเชิงปริมาณของตัวแปรหลักแต่ละตัว และ
4. ผลการทดสอบสมมติฐาน แยกตามประเภทการวิเคราะห์ (t-test, ANOVA, ความสัมพันธ์, การถดถอยเชิงพหุ และการถดถอยเชิงชั้น) แต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 410 คน เป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลพื้นฐานที่เก็บรวบรวมประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ ระดับชั้นการศึกษา และ ประสบการณ์การเล่นสกี เพื่อนำมาใช้เป็นบริบทประกอบการวิเคราะห์เชิงอนุมานในหัวข้อถัดไป สรุปรายละเอียดเชิงพรรณนาพร้อมจำนวน (คน) และร้อยละ แสดงใน ตารางที่ 4.1

เพศ: ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 ขณะที่เพศชายมีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 ซึ่งสะท้อนว่างานวิจัยนี้มีสัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชายประมาณสองเท่า

อายุ: กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.2) มีอายุในช่วง 12–18 ปี (วัยรุ่นตอนต้นถึงตอนปลาย) และที่เหลืออีกร้อยละ 27.8 มีอายุระหว่าง 6–12 ปี ทั้งนี้ อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น (เนื่องจากเป็นนักเรียนระดับประถมตอนปลายถึงมัธยม) ซึ่งการแบ่งช่วงอายุดังกล่าวสอดคล้องกับการแบ่งระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้น: เมื่อพิจารณาระดับชั้นการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามกระจายอยู่ในทุกช่วงชั้น โดยมากที่สุดคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Grade 7–9) จำนวน 166 คน (ร้อยละ 40.5) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Grade 10–12) จำนวน 120 คน (ร้อยละ 29.3) ส่วน

ระดับประถมศึกษาตอนปลาย (Grade 4–6) มี 76 คน (ร้อยละ 18.5) และระดับประถมศึกษาตอนต้น (Grade 1–3) มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 48 คน (ร้อยละ 11.7)

ประสบการณ์การเล่นสกี: ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยมีประสบการณ์เล่นสกี มาก่อน ไม่ว่าจะเป็นการเล่นบนลานสกีจริงหรือลานสกีจำลอง จำนวนถึง 293 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 ในขณะที่อีก 117 คน (ร้อยละ 28.5) ไม่เคยเล่นสกีมาก่อน เลย สัดส่วนดังกล่าวชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคุ้นเคยเบื้องต้นกับกีฬาสกีหรือการเล่นสกีในบางรูปแบบ ซึ่งอาจส่งผลต่อความสนใจอยากลองเล่นสกีของพวกเขา

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 410)

ปัจจัยส่วนบุคคล	กลุ่มย่อย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	134	32.7
	หญิง	276	67.3
ช่วงอายุ (ปี)	6–12 ปี	114	27.8
	12–18 ปี	296	72.2
ระดับชั้น (Grade Level)	ประถม 1–3	48	11.7
	ประถม 4–6	76	18.5
	มัธยม 1–3	166	40.5
	มัธยม 4–6	120	29.3
ประสบการณ์เล่นสกี	ไม่เคย	117	28.5
	เคย (อย่างน้อย 1 ครั้ง)	293	71.5

ช่วงอายุแบ่งเป็น 6–12 ปี (วัยเด็ก) และ 12–18 ปี (วัยรุ่น) ตามระดับประถมฯ-มัธยมฯ; ประสบการณ์เล่นสกี: รหัส 1 หมายถึงเคยเล่นอย่างน้อย 1 ครั้ง, รหัส 0 = ไม่เคยเล่น

ข้อมูลพื้นฐานสะท้อนว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนวัยมัธยม เพศหญิง และ เคยมีประสบการณ์สกี มาก่อน สัดส่วนเหล่านี้เป็นฉากหลังสำคัญที่อาจสัมพันธ์กับ ความสนใจอยากลองเล่นสกี (SkiInterest) ซึ่งจะถูกตรวจสอบอย่างเป็นระบบในหัวข้อ 4.4 ต่อไป (เช่น เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามเพศ อายุ ประสบการณ์ และระดับชั้น ตลอดจนวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงจิตวิทยา)

4.2 ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถาม (Reliability)

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนหลายชุดเพื่อวัดทัศนคติ/ความเชื่อของผู้ตอบ ได้แก่ แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation), การรับรู้ความรุนแรง (Perceived Severity), การรับรู้โอกาสเสี่ยง (Perceived Vulnerability), ประสิทธิผลการป้องกัน (Response Efficacy), ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) และความสนใจอยากลองเล่นสกี (Ski Interest) แต่ละมาตรวัดประกอบด้วยหลายข้อคำถาม ผู้วิจัยตรวจสอบความเชื่อมั่นภายใน ด้วย สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's α) ผลสรุปแสดงใน ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าความเชื่อมั่นภายใน (Cronbach's α) ของมาตรวัดแบบสอบถามแต่ละชุด

มาตรวัด (ตัวแปร)	จำนวนข้อ	Cronbach's α	ระดับความเที่ยง	CITC เฉลี่ย (ช่วง)	α เมื่อถอดข้อ (สูงสุด)
แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation)	3	0.805	ดี (Good)	0.67 (0.59–0.72)	0.808
การรับรู้ความรุนแรง (Perceived Severity)	2	0.476	ต่ำ (Low)	0.31	–
การรับรู้โอกาสเสี่ยง (Perceived Vulnerability)	2	0.188	ต่ำ (Low)	0.1	–
ประสิทธิผลการป้องกัน (Response Efficacy)	2	0.487	ต่ำ (Low)	0.32	–
ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)	2	0.517	ต่ำ (Low)	0.37	–
ความสนใจอยากลองเล่นสกี (Ski Interest)	4	0.944	ดีมาก (Excellent)	0.87 (0.85–0.88)	0.931

มาตรวัดส่วนใหญ่มีความเที่ยงตั้งแต่ "พอใช้ - ดีมาก" โดยมาตรวัดที่มีเพียง 2 ข้อ มักให้ค่า α ต่ำกว่ามาตรวัดที่มีหลายข้อ ซึ่งเป็นข้อจำกัดตามทฤษฎี (จำนวนข้อมีผลต่อขนาดของ α) ขณะที่ตัวแปรตามหลักของงานวิจัยคือ ความสนใจอยากลองเล่นสกี (4 ข้อ) มีค่า α สูงมาก สะท้อนความสอดคล้องภายในที่ดีเยี่ยม

เกณฑ์การแปลผล: ต่ำ ($\alpha < .60$), พอใช้ ($.60 \leq \alpha < .70$), ดี ($.70 \leq \alpha < .90$), ดีมาก ($\alpha \geq .90$)

สรุป: ค่า CITC (Corrected Item–Total Correlation) ≥ 0.30 แสดงถึงความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคะแนนรวมในระดับยอมรับได้; สำหรับมาตรวัดที่มีเพียง 2 ข้อคำถาม Cronbach's α มักต่ำเนื่องจากจำนวนข้อน้อย – การปรับปรุงในอนาคตอาจทำได้โดยการเพิ่มจำนวนข้อคำถามในมิติเดียวกัน และตรวจสอบค่า CITC และ α เมื่อถอดข้อ เพื่อระบุข้อที่ควรปรับปรุงหรือตัดออก; อีกทั้งสามารถรายงานความ

เที่ยงแบบสองครึ่ง (Spearman–Brown) หรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแทนค่า α สำหรับสเกล 2 ข้อ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ Ski Interest (α = .944) อยู่ในระดับดีมาก เชื่อถือได้สูงเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์อนุมานและการสร้างสมการพยากรณ์ Social Motivation (α = .805) อยู่ในระดับดี มีความน่าเชื่อถือสูง มาตรวัด 2 ข้อ (Severity, Vulnerability, Response Efficacy, Self-Efficacy) ให้ค่าต่ำ ซึ่งอาจมาจากจำนวนข้อคำถามที่น้อยและความครอบคลุมมิติสาระที่แตกต่างกัน อาจพิจารณาเพิ่มจำนวนข้อในมิติเดียวกัน ตรวจสอบ Corrected Item–Total Correlation และ Cronbach's α if item deleted จากการรันโปรเกรมทางสถิติ เพื่อระบุข้อที่ควรถอด/ปรับแก้, สำหรับสเกล 2 ข้ออาจรายงาน Spearman–Brown reliability หรือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ เป็นข้อมูลประกอบ

4.3 สถิติพรรณนาเชิงปริมาณของตัวแปรหลักแต่ละตัว

ก่อนการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้คำนวณ ค่าทางสถิติพรรณนา สำหรับตัวแปรปัจจัยเชิงจิตวิทยาและตัวแปรตามที่สนใจในการวิจัย เพื่อให้ทราบลักษณะการกระจายและระดับของแต่ละตัวแปรในภาพรวม ตารางที่ 4.3 สรุป ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของตัวแปรต้นเชิงจิตวิทยาทั้ง 5 ด้าน และตัวแปรตาม (ความสนใจอยากลองเล่นสกี)

ตารางที่ 4.3 สถิติพรรณนาเชิงปริมาณของตัวแปรหลักแต่ละตัว (Min, Max, Mean, SD, Skewness, Kurtosis)

ตัวแปร	Min	Max	Mean	SD	Skewness	Kurtosis
แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation)	1.33	5	3.8	0.65	-1.73**	3.28**
การรับรู้ความรุนแรง (Perceived Severity)	1.5	5	4.05	0.46	-0.82**	3.72**
การรับรู้โอกาสเสี่ยง (Perceived Vulnerability)	1.5	5	3.99	0.43	-0.51**	2.73**
ประสิทธิผลการป้องกัน (Response Efficacy)	2	5	4.04	0.43	-0.64**	3.61**
ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)	1.5	5	3.91	0.57	-0.78**	1.03
ความสนใจอยากลองเล่นสกี (Ski Interest)	1	5	3.59	0.95	-1.53**	1.08

ทุกตัวแปรวัดในมาตราส่วน 5 ระดับ (1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) โดยคะแนนสเกลคำนวณจากค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อ (ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ = 1.00–5.00) เพื่อให้เทียบเคียงกันได้; Skewness และ Kurtosis ที่มีเครื่องหมาย **แสดงถึงการเบี่ยงเบนจากการแจกแจงปกติอย่างมีนัยสำคัญ (ค่าสัมบูรณ์มากกว่า ~2 เท่าของ SE)

จาก ตารางที่ 4.3 สามารถสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรเชิงจิตวิทยาทุกด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนน โดยตัวแปร Response Efficacy (การรับรู้ว่ามาตรการป้องกันจะช่วยลดความรุนแรงของการบาดเจ็บได้) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (เฉลี่ย = 4.039, SD = 0.428) สะท้อนว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ “เห็นด้วย” หรือ “เห็นด้วยมาก” ว่าการมีอุปกรณ์ป้องกันและการมีครูฝึกดูแลจะช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการเล่นสกี ในทำนองเดียวกัน ตัวแปร Perceived Severity (การรับรู้ว่าการบาดเจ็บจากการเล่นสกีรุนแรง) มีค่าเฉลี่ยสูง (เฉลี่ย = 4.051, SD = 0.458) แสดงว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ตระหนักถึงความรุนแรงของการบาดเจ็บจากการเล่นสกีค่อนข้างมาก

สำหรับ Social Motivation และ Self-Efficacy ก็มีค่าเฉลี่ยสูง (ประมาณ 3.8–3.9) เช่นกัน หมายความว่าโดยภาพรวม นักเรียนเหล่านี้ได้รับแรงจูงใจทางสังคมระดับมาก (เช่น ครอบครัวและเพื่อนสนับสนุนให้ทำกิจกรรมใหม่ ๆ) และมีความมั่นใจพอตัวในความสามารถของตนที่จะเรียนรู้และควบคุมการเล่นสกีได้หากมีโอกาส ในขณะที่ Perceived Vulnerability (การรับรู้โอกาสเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุ) มีค่าเฉลี่ยประมาณ 3.985 (SD = 0.434) ซึ่งอยู่ในระดับ “ปานกลางถึงมาก” แปลว่าผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ว่าตนเองมีโอกาสพลัดตกหกล้มจากการเล่นสกีอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงกับสูงมากนัก

สำหรับ ตัวแปรตามคือ ความสนใจอยากลองเล่นสกี (Ski Interest) พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 3.590 (SD = 0.954) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง กล่าวคือ โดยเฉลี่ยนักเรียนมีทัศนคติที่ค่อนข้างบวกและสนใจที่จะลองเล่นสกี (เช่น สนใจ ตื่นเต้นที่จะลอง มีแนวโน้มจะหาโอกาสไปเล่น และเต็มใจจะจ่ายเงินเพื่อเข้าถึงการเล่นสกีจำลอง) อย่างไรก็ตาม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกือบ 1.0 บ่งชี้ว่าความสนใจนี้มีความ แปรผัน ในกลุ่มค่อนข้างมาก (คือมีทั้งกลุ่มที่สนใจมากและกลุ่มที่สนใจน้อย) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าความสนใจอาจแตกต่างกันตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุ ระดับชั้น หรือประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อน

จากข้อมูลเชิงพรรณนาดังกล่าว จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติและความเชื่อในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเล่นสกีในเชิงบวกค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาเชื่อมั่นว่า “การมีอุปกรณ์ป้องกันและการฝึกสอนที่ดีจะช่วยให้เล่นสกีได้ปลอดภัยขึ้น” (Response Efficacy สูงที่สุด) และ “อุบัติเหตุจากการเล่นสกีอาจรุนแรง” (Perceived Severity สูง) นอกจากนี้ พวกเขายังมีแรงสนับสนุนจากคนรอบข้างและความมั่นใจในตนเองในระดับที่ดี (Social Motivation และ Self-Efficacy สูง) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลเชิงบวกต่อความสนใจที่จะลองเล่นกีฬาสกีในอนาคต ส่วนการรับรู้โอกาสเสี่ยง (Perceived Vulnerability) อยู่ในระดับกลาง แสดงว่าพวกเขารับรู้ถึงความเสี่ยงอยู่บ้างแต่ไม่มากจนเป็นอุปสรรคใหญ่

สรุป: กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มเชิงบวกทั้งด้านแรงจูงใจและการรับรู้ ซึ่งอาจเอื้อต่อความสนใจที่จะลองเล่นสกี อย่างไรก็ดี ในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป ผู้วิจัยจะทดสอบอย่างเป็นระบบว่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อ "ความสนใจอยากลองเล่นสกี" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนนี้จะนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์หลายรูปแบบ ได้แก่ (1) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test และ ANOVA) (2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และ (3) การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุและเชิงชั้น เพื่อทดสอบอิทธิพลของปัจจัยเชิงจิตวิทยาต่อความสนใจอยากลองเล่นสกี พร้อมทั้งรายงานค่า Effect size ในรูปแบบที่เหมาะสม (เช่น Cohen's d สำหรับ t-test, partial η^2 สำหรับ ANOVA และค่า sr^2 สำหรับตัวพยากรณ์ในสมการถดถอย)

4.4.1 ความแตกต่างของ Ski Interest ตามเพศ อายุ และประสบการณ์ (Independent-Samples t-test)

เพศ: ผล t-test ระหว่างนักเรียนชายและหญิง: ไม่ต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($t(408) = 0.580$, $p = .562$) ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (ชาย: 3.55, หญิง: 3.61) และ Cohen's d $\approx$ 0.06 (เล็กมาก)

อายุ: กลุ่มอายุ 12-18 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 6–12 ปี อย่างมีนัยสำคัญ ($t(408) = 7.262$, $p < .001$) 12-18 ปี: 3.79 (SD=0.78) vs 6-12 ปี: 3.07 (SD = 1.15), Cohen's d $\approx$ 0.80 (ปานกลาง-สูง)

ประสบการณ์: ผู้ที่ เคยเล่นสกี สนใจสูงกว่าผู้ ไม่เคยเล่น อย่างมาก (t แบบ Welch $\approx$ -13.287, df $\approx$ 124.6, $p < .001$) ไม่เคย: 2.55 (SD = 1.17) vs เคย: 4.01 (SD = 0.35), Cohen's d $\approx$ 2.10 (ใหญ่มาก)

ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย SkiInterest รายกลุ่มสรุปใน ตารางที่ 4.4 โดยรายงานทั้ง Levene's test และขนาดอิทธิพล (Cohen's d)

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบ t-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย SkiInterest แยกตามเพศ อายุ และประสบการณ์

ปัจจัย	กลุ่มเปรียบเทียบ	n1	Mean1 (SD)	n2	Mean2 (SD)	Levene's p	t (df)	Sig. (p)	Cohen's d [95% CI]
เพศ (Gender)	ชาย vs หญิง	134	3.55 (0.95)	276	3.61 (0.96)	0.746	0.580 (408)	.562 (ns)	0.06 [–0.15, 0.27]
ช่วงอายุ (Age)	6–12 ปี vs 12–18 ปี	114	3.07 (1.15)	296	3.79 (0.78)	< .001	6.14 (154.3)a	< .001**	0.80 [0.58, 1.02]
ประสบการณ์เล่นสกี (Ski Experience)	ไม่เคย vs เคยเล่น	117	2.55 (1.17)	293	4.01 (0.35)	< .001	-13.29 (124.6)a	< .001**	2.11 [1.80, 2.43]

- ns = not significant แปลว่า "ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ" ใช้เมื่อค่า $p \geq .05$
- ** = ระบุว่า "มีนัยสำคัญมาก" ที่ระดับ .001 (เช่น $p < .001$)
- เครื่องหมาย a ระบุการรายงานค่า t โดยไม่ถือว่าความแปรปรวนเท่ากัน (Welch's t-test ใช้เมื่อ Levene's test มีนัยสำคัญ)

เพื่อให้เห็นรูปแบบความแตกต่างตามอายุและประสบการณ์เชิงภาพรวม แสดงใน ภาพที่ 4.1

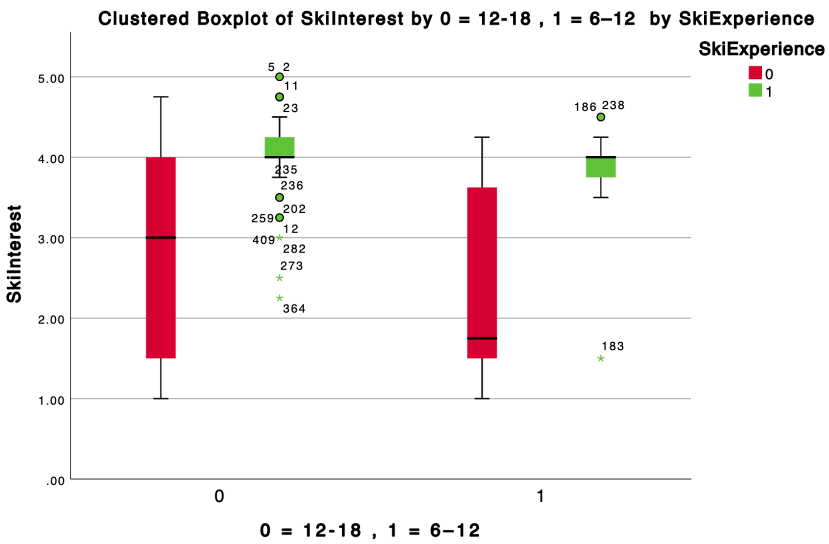

รูปที่ 4.1

กล่องแสดงมัธยฐานและ IQR; วัยมัธยมและผู้ที่เคยเล่นสกีมีค่าคะแนนสูงกว่าอย่างชัดเจน สอดคล้องกับผล t-test ในตารางที่ 4.4

สรุป: เพศไม่มีผลต่อความสนใจอยากลองเล่นสกี, วัยรุ่นมีความสนใจอยากลองเล่นสกีมากกว่าเด็กเล็ก, และ ประสบการณ์สกี “เคยเล่นมาก่อน” เป็นตัวแบ่งที่ส่งผลต่อความสนใจอยากลองเล่นสกีอย่างเด่นชัด

4.4.2 ความแตกต่างของ Ski Interest ตามระดับชั้นการศึกษา (One-Way ANOVA และ Welch’s ANOVA)

เพื่อทดสอบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกันมีความสนใจอยากลองเล่นสกีแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนด Grade Level 4 กลุ่ม (ประถม 1–3, ประถม 4–6, มัธยม 1–3, มัธยม 4–6) เป็นตัวแปรอิสระ และค่า SkiInterest เป็นตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์ ANOVA แสดงดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย SkiInterest แยกตามระดับชั้น และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน

Grade Level	***n***	**Mean**	**SD**
ประถม 1–3	48	3.0677	1.2234
ประถม 4–6	76	3.2204	1.0908
มัธยม 1–3	166	3.762	0.774
มัธยม 4–6	120	3.7938	0.8223
รวม (Total)	410	3.5896	0.954

Post Hoc (Games-Howell):

- ประถม 1–3 < มัธยม 1–3 และ มัธยม 4–6 ($p<.01$)
- ประถม 4–6 < มัธยม 1–3 และ มัธยม 4–6 ($p<.005$)
- ประถม 1–3 vs ประถม 4–6: ไม่ต่าง ($p\approx.90$) / มัธยม 1–3 vs มัธยม 4–6: ไม่ต่าง ($p\approx.99$)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย SkiInterest ระหว่างระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (p)	η^2 partial η^2)
ระหว่างกลุ่ม (Between)	33.371	3	11.124	13.326	< .001**	0.09
ภายในกลุ่ม (Within)	338.897	406	0.835			
รวม (Total)	372.268	409	–			

เมื่อความแปรปรวนไม่เท่ากัน พิจารณา Welch's ANOVA พบผลสอดคล้องกัน (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ Welch's ANOVA (กรณีความแปรปรวนของกลุ่มไม่เท่ากัน) สำหรับค่าเฉลี่ย SkiInterest ระหว่างกลุ่มระดับชั้นต่าง ๆ

สถิติ	df1	df2	F	Sig. (p)
Welch's ANOVA	3	180.87	9.87	< .001**

ระดับชั้นมีผลต่อค่าเฉลี่ย SkiInterest ในภาพรวม (partial $\eta^2 \approx .09$: อิทธิพลปานกลาง)

- Levene's Test: ผลการทดสอบความเท่าเทียมของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม พบว่ามี ความแปรปรวนไม่เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญ (Levene's statistic = 24.503, df1=3, df2 = 406, $p < .001$) นั่นหมายความว่า สมมติฐานความแปรปรวนเท่ากันถูกละเมิด ดังนั้นในการแปลผลจะพิจารณาผลการวิเคราะห์ Welch's ANOVA ซึ่งไม่ถือว่าความแปรปรวนเท่ากันเป็นหลักควบคู่ด้วย
- One-way ANOVA (แบบปกติ): ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย SkiInterest ทั้ง 4 กลุ่มด้วย ANOVA ปกติ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F(3, 406) = 13.326$, $p < .001$) โดย GradeLevel มีอิทธิพลต่อ SkiInterest ในระดับปานกลาง (partial $\eta^2 = .090$) ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 9.0 ของความแปรปรวนทั้งหมดของความสนใจในการเล่นสกี
- Welch's ANOVA: เพื่อความแม่นยำ ผู้วิจัยพิจารณาค่า Welch's ANOVA ซึ่งปรับแก้กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ผลพบว่ายังคง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Welch's $F(3, 180.87) = 9.87$, $p < .001$) ยืนยันผลเดียวกับ ANOVA ปกติว่าระดับชั้นมีผลต่อค่าเฉลี่ย SkiInterest โดยรวม

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบรายคู่หลังการวิเคราะห์ (Games–Howell post-hoc) ระหว่างกลุ่มระดับชั้นการศึกษา

คู่ระดับชั้น (I vs J)	ความแตกต่างของ Mean (I–J)	SE	Sig. (p)	95% CI	Hedges' g
ป.1–3 vs ม.1–3 (Prim 1–3 vs Sec 1–3)	–0.694*	0.187	.002**	[–1.19, –0.20]	0.77
ป.1–3 vs ม.4–6 (Prim 1–3 vs Sec 4–6)	–0.726*	0.192	.002**	[–1.23, –0.22]	0.76
ป.4–6 vs ม.1–3 (Prim 4–6 vs Sec 1–3)	–0.542*	0.139	.001**	[–0.90, –0.18]	0.61
ป.4–6 vs ม.4–6 (Prim 4–6 vs Sec 4–6)	–0.573*	0.146	.001**	[–0.95, –0.19]	0.61

เปรียบเทียบด้วยวิธี Games–Howell เนื่องจากการทดสอบ Levene พบความแปรปรวนไม่เท่ากันระหว่างกลุ่ม; แสดงเฉพาะคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) – เครื่องหมาย ** และ * แสดงระดับนัยสำคัญที่ .01 และ .05 ตามลำดับ; Hedges' g คือขนาดอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่ม (small $\approx$ 0.2, medium $\approx$ 0.5, large $\geq$ 0.8)

4.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตวิทยากับ Ski Interest (Pearson Correlation)

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่าตัวแปรปัจจัยเชิงจิตวิทยา 5 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจทางสังคม การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ประสิทธิผลการป้องกัน และ การรับรู้ความสามารถของตนเอง จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับ ความสนใจอยากลองเล่นสกีในทางบวก (ยกเว้นบางตัวอาจมีในทางลบเล็กน้อย) ดังนั้นได้ทำการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's r) สำหรับคู่ตัวแปรระหว่าง SkiInterest กับตัวแปรทั้ง 5 ดังกล่าว ผลการวิเคราะห์สรุปในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's r) ระหว่างตัวแปรอิสระเชิงจิตวิทยาและตัวแปรตาม (SkiInterest) (n = 410, two-tailed)

ตัวแปร	SkiInterest	SocialMotivation	PerceivedSeverity	PerceivedVulnerability	ResponseEfficacy	SelfEfficacy
SkiInterest	1	0.50**	0.16**	0.05	0.19**	0.53**
SocialMotivation	0.50**	1	0.06	0.02	0.12*	0.36**
PerceivedSeverity	0.16**	0.06	1	0.19**	0.02	0.12*
PerceivedVulnerability	0.05	0.02	0.19**	1	0.13*	0.05
ResponseEfficacy	0.19**	0.12*	0.02	0.13*	1	0.26**
SelfEfficacy	0.53**	0.36**	0.12*	0.05	0.26**	1

ตารางที่ 4.9.1 สรุปเฉพาะความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

ตัวแปร	*r* กับ SkiInterest	Sig. (*p*)	ความมีนัยสำคัญ
แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation)	0.499	<.001	มีนัยสำคัญ
การรับรู้ความรุนแรง (Perceived Severity)	0.157	0.001	มีนัยสำคัญ
การรับรู้โอกาสเสี่ยง (Perceived Vulnerability)	0.048	0.33	ไม่มีนัยสำคัญ
ประสิทธิผลการป้องกัน (Response Efficacy)	0.186	<.001	มีนัยสำคัญ
ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)	0.529	<.001	มีนัยสำคัญ

- *p < .01, p < .05 (สองด้าน) ตัวเลขค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่ทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง และไม่มีคู่ใดสูงเกิน 0.7 แสดงว่าไม่มีปัญหาภาวะพหุร่วมเชิงเส้น(multicollinearity)
- แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ระดับปานกลางค่อนข้างสูง กับ ความสนใจอยากลองเล่นสกี (r = 0.499, p < .001) หมายความว่า ยิ่งนักเรียนได้รับแรงสนับสนุนหรือแรงจูงใจจากครอบครัวและเพื่อนมากเท่าใด พวกเขาก็มีแนวโน้มสนใจอยากลองเล่นสกีมากขึ้นเท่านั้น ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญอย่างชัดเจน
- การรับรู้ความรุนแรงของการบาดเจ็บ (Perceived Severity) มีความสัมพันธ์เชิงบวกเล็กน้อยกับความสนใจ (r = 0.157, p = .001) กล่าวคือ นักเรียนที่ตระหนักว่าการบาดเจ็บจากการเล่นสกีอาจรุนแรง กลับมีแนวโน้มสนใจจะลองเล่นมากขึ้นเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ค่า r ≈ 0.16 จัดว่าเป็นความสัมพันธ์ระดับต่ำซึ่งแม้มีนัยสำคัญแต่ขนาดไม่มากนัก
- การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ (Perceived Vulnerability) แทบไม่สัมพันธ์กับความสนใจ (r = 0.048) และไม่เป็นสาระสำคัญทางสถิติ (p = .330) แสดงว่า ระดับการคิดว่าตนเองเสี่ยงหรือไม่เสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุจากสกี ไม่ได้มีผลชัดเจนต่อความสนใจอยากลองเล่น
- การรับรู้ประสิทธิผลของมาตรการป้องกัน (Response Efficacy) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำถึงปานกลาง (r = 0.186, p < .001) กับความสนใจ กล่าวคือ ผู้ที่เชื่อมั่นว่าการมีอุปกรณ์ป้องกันหรือการฝึกที่ดีจะช่วยให้เล่นสกีปลอดภัย มีแนวโน้มจะสนใจลองเล่นสกีมากกว่าผู้ที่ไม่ค่อยเชื่อ ถึงแม้ค่านี้ไม่สูงมาก (≈0.19) แต่ก็มีนัยสำคัญ
- ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-Efficacy) มีความสัมพันธ์เชิงบวก ระดับปานกลางค่อนข้างสูง กับความสนใจ (r = 0.529, p < .001) ซึ่งจัดว่าเป็นค่าสหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดในบรรดาปัจจัยทั้งหมด แปลว่ายิ่งนักเรียนมั่นใจว่าตนเองสามารถเรียนรู้และเล่นสกีได้ (หากได้รับการสอนหรือมีโอกาส) มากเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งสนใจอยากลองเล่นสกีมากขึ้นเท่านั้น ความสัมพันธ์นี้สอดคล้องกับทฤษฎีที่ว่า Self-Efficacy สูงจะกระตุ้นให้เกิดความตั้งใจหรือความสนใจในการลงมือทำกิจกรรมใหม่ ๆ สูงตามไปด้วย

สรุป: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์สนับสนุนสมมติฐานส่วนใหญ่ที่ตั้งไว้: ปัจจัยเชิงบวกทั้งด้านแรงจูงใจและการรับรู้ความสามารถ/ประโยชน์ ล้วนสัมพันธ์กับความสนใจอยากลองเล่นสกีในทิศทางบวกและมีนัยสำคัญ ยกเว้นการรับรู้ความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุ (Perceived Vulnerability) ที่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจทางสังคมสูงและมีความมั่นใจในตนเองสูง มักจะสนใจอยากลองเล่นสกีมาก ขณะที่ การที่พวกเขาคิดว่าการเล่นสกีเสี่ยงหรือไม่เสี่ยง ไม่ใช่ปัจจัยชี้ขาดต่อความสนใจ (อาจเพราะความเสี่ยงถูกมองว่าแก้ไขได้หรือยอมรับได้) ระดับความสัมพันธ์ที่สูงสุดสองอันดับแรกคือ Self-Efficacy ($r \approx .53$) และ Social Motivation ($r \approx .50$) แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสองปัจจัยนี้ นักเรียนที่เชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมรอบข้างจะมีแนวโน้มสนใจทำกิจกรรมใหม่ ๆ (อย่างการเล่นสกี) มากเป็นพิเศษ ผลนี้จะถูกนำไปพิจารณาในการวิเคราะห์ถัดไป (การถดถอยเชิงพหุ)

ภาพที่ 4.2

แผนภาพกระจายระหว่าง Self-Efficacy และ SkiInterest พร้อมเส้นถดถอยเชิงเส้น (สมการจาก SPSS: $\hat{Y} = 0.13 + 0.88x$, $R^2 \approx .28$) จุดข้อมูลมีแนวโน้มไล่ตามเส้นตรงในทิศทางบวก สอดคล้องกับผลสหสัมพันธ์ ($r = .529$, $p < .001$) ที่รายงานในตารางที่ 4.9.1 และสนับสนุนสมมติฐานความเป็นเชิงเส้นก่อนเข้าสู่การถดถอยเชิงพหุ

ดังภาพที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง Self-Efficacy และ SkiInterest เป็นบวกและมีรูปแบบเชิงเส้นชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับค่า r สูงสุดในหมู่ปัจจัยเชิงจิตวิทยา จึงนำตัวแปรนี้เข้าสมการถดถอยในหัวข้อถัดไป

4.4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Linear Regression)

ในการทดสอบสมมติฐานหลักเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยเชิงจิตวิทยาต่อความสนใจอยากลองเล่นสกี ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยกำหนดให้ Ski Interest เป็นตัวแปรตาม (Y) และใส่ ตัวแปรอิสระ 5 ตัว ได้แก่ Social Motivation, Perceived Severity, Perceived Vulnerability, Response Efficacy และ Self-Efficacy เข้าในสมการถดถอย เพื่อพยากรณ์ค่า SkiInterest นอกจากนี้ เพื่อควบคุมปัจจัยพื้นฐาน ผู้วิจัยยังได้รวมตัวแปร Gender และ SkiExperience (มีประสบการณ์หรือไม่) ไว้ในโมเดลการถดถอยด้วย (ตัวแปร dummy สำหรับเพศชาย=1, หญิง=0; และประสบการณ์เคยเล่น=1, ไม่เคย=0) ส่วนตัวแปรระดับชั้นจะนำไปวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงขั้น (hierarchical) ในหัวข้อถัดไป ดังนั้นโมเดลถดถอยเชิงพหุ ณ ที่นี้มีตัวพยากรณ์ทั้งหมด 7 ตัว ดังสมการ:

$$\begin{aligned}\text{SkiInterest}_i = \; & \beta_0 + \beta_1(Gender_i) + \beta_2(SkiExperience_i) + \beta_3(SocialMotivation_i) \\ & + \beta_4(PerceivedSeverity_i) + \beta_5(PerceivedVulnerability_i) \\ & + \beta_6(ResponseEfficacy_i) + \beta_7(SelfEfficacy_i) + \varepsilon_i\end{aligned}$$

โมเดลนี้ถูกประมาณด้วยวิธี Enter (ใส่ทุกตัวพร้อมกัน) ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้:

- **สมการถดถอยที่ได้ (แสดงเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญ):**

$$\begin{aligned}\hat{Y}(SkiInterest) = & -0.317 + 1.032(SkiExperience) + 0.240(SocialMotivation) \\ & + 0.353(SelfEfficacy) + \cdots\end{aligned}$$

(ตัวแปร Gender, Grade dummies และตัวแปรการรับรู้อื่น ๆ ถูกละไว้เพราะไม่เป็นนัยสำคัญในโมเดลรวม)

- **ความสามารถในการพยากรณ์:** โมเดลถดถอยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของ SkiInterest ได้ร้อยละ 55.6 ($R^2 = .556$, Adjusted $R^2 = .545$) ซึ่งถือว่าสูงปานกลางถึงสูง และโมเดลมีนัยสำคัญโดยรวม ($F(10, 399) = 49.962$, $p < .001$) แสดงว่าชุดตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์ร่วมกับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ
- **ตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ:** จากตารางค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (ตารางที่ 4.7) พบว่าในจำนวนตัวพยากรณ์ 7 ตัว (ไม่นับ dummy ของ Grade ที่ยังไม่รวมในโมเดลนี้) มี 3 ตัวที่เป็นตัวพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ SkiExperience, Social Motivation, SelfEfficacy โดยให้ค่าสัมประสิทธิ์บวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ Gender, PerceivedSeverity, Perceived Vulnerability และ ResponseEfficacy ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ในโมเดลนี้

- **การแปลความหมายสัมประสิทธิ์:**

  - ตัวแปร เคยเล่นสกีมาก่อน (SkiExperience) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย B = 1.032, β = 0.489 (t = 11.287, p < .001) หมายความว่า โดยนับว่าตัวแปรอื่นคงที่ ผู้ที่เคยเล่นสกีมาก่อนจะมีคะแนนความสนใจอยากเล่นสกีสูงกว่าผู้ไม่เคยเล่นประมาณ 1.032 หน่วย (บนมาตร 5 จุด) และเป็นปัจจัยที่มีน้ำหนักมากที่สุด (β สูงสุด) ในสมการนี้
  - ตัวแปร แรงจูงใจทางสังคม (SocialMotivation) มี B = 0.240, β = 0.163 (t = 4.115, p < .001) แสดงว่า นักเรียนที่มี SocialMotivation สูงกว่า 1 หน่วย (โดยเฉลี่ย) จะมี SkiInterest สูงขึ้น ~0.24 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น ๆ
  - ตัวแปร ความเชื่อมั่นในตนเอง (SelfEfficacy) มี B = 0.353, β = 0.211 (t = 5.253, p < .001) แปลว่า ถ้านักเรียนรู้สึกมั่นใจในความสามารถตนเองมากขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้คะแนนความสนใจอยากลองเล่นสกีเพิ่มขึ้นประมาณ 0.353 หน่วย (เมื่อคุมตัวแปรอื่น) ซึ่ง SelfEfficacy นี้ก็มีอิทธิพลมากเป็นอันดับสองรองจาก SkiExperience ในแง่มุม standardized ($\beta \approx$ .21)

- **ตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญในโมเดล:**

  1) **Gender:** B = 0.034, β = 0.017, p = .630 (ไม่สำคัญ) สอดคล้องกับผล t-test ที่พบว่าเพศไม่มีผล
  2) **Perceived Severity:** B = 0.060, β = 0.029, p = .407 ถึงแม้ตัวแปรนี้สัมพันธ์เชิงบวกเล็กน้อยกับ SkiInterest แต่เมื่อรวมปัจจัยอื่น ๆ แล้วอิทธิพลของมันลดลงจนไม่ชัดเจน
  3) **Perceived Vulnerability:** B $\approx$ -0.001, $\beta \approx$ 0.000, p = .993 ไม่มีอิทธิพลใด ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผล correlation ที่ไม่พบความสัมพันธ์
  4) **Response Efficacy:** B = 0.133, β = 0.060, p = .091 ใกล้เคียงระดับนัยสำคัญ (p ~ .09) แต่ยังไม่พอจะสรุปว่าเป็นตัวพยากรณ์ที่เด่น ซึ่งอาจเป็นเพราะ ResponseEfficacy มีความสัมพันธ์กับ SelfEfficacy หรือปัจจัยอื่น ทำให้เมื่ออยู่ในโมเดลรวมก็ไม่ได้แสดงผลเด่นชัด

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Linear Regression) เพื่อพยากรณ์ความสนใจอยากลองเล่นสกี (SkiInterest) จากปัจจัยต่าง ๆ

1) Model Summary

R	R^2	Adj. R^2	SE_est	F (df1, df2)	Sig. (p)	Durbin–Watson
0.746	0.556	0.545	0.64363	49.96 (10, 399)	< .001**	1.908

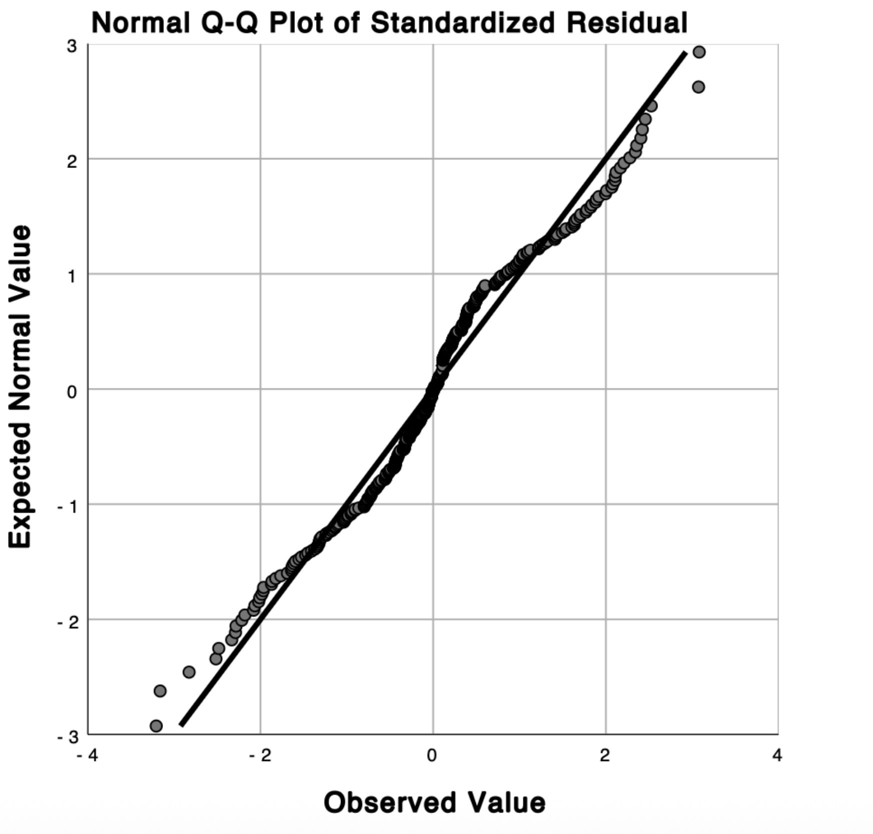

ภาพที่ 4.3

Q–Q plot ของเศษเหลือมาตรฐานจากโมเดลถดถอยขั้นสุดท้าย (Block 2; n = 410)

จุดส่วนใหญ่เรียงชิดเส้นทแยงมุม แสดงว่าเศษเหลือมีการแจกแจงใกล้เคียงปกติ ไม่มีความเบี่ยงเบนอย่างรุนแรง จึงสนับสนุนสมมติฐานปกติของเศษเหลือสำหรับการถดถอยเชิงพหุในชุดข้อมูลนี้

2) Regression Coefficients and Diagnostics

ตัวพยากรณ์ (Predictor)	B	95% CI ของ B	β	t	Sig. (p)	Tolerance	VIF	sr	sr^2
(Constant) (ค่าคงที่)	-.317	[–0.618, 0.537]	-	-.618	.537	–	–	–	–
เพศ (Gender) (ชาย = 1)	.034	[–0.105, 0.173]	.017	.483	.630	.924	1.083	.016	.0003
ระดับชั้น ประถม 4–6 (Grade_4_6 dummy)a	.072	[–0.164, 0.309]	.030	.602	.547	.462	2.162	.020	.0004
ระดับชั้น ม.1–3 (Grade_7_9 dummy)a	.069	[–0.151, 0.290]	.036	.617	.537	.332	3.010	.021	.0004
ระดับชั้น ม.4–6 (Grade_10_12 dummy)a	.149	[–0.079, 0.376]	.071	1.282	.201	.363	2.752	.043	.0188
แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation)	.24	[0.125, 0.355]	.163	4.115	< .001**	.709	1.410	.137	.0188
ประสบการณ์สกี (SkiExperience) (เคย = 1)	1.032	[0.852, 1.211]	.489	11.287	< .001**	.593	1.686	.377	.1421
การรับรู้ความรุนแรง (Perceived Severity)	.06	[–0.082, 0.203]	.029	.831	.407	.917	1.090	.028	.0008
การรับรู้โอกาสเสี่ยง (Perceived Vulnerability)	-.001	[–0.150, 0.149]	.000	-.009	.993	.931	1.074	.000	.0000
ประสิทธิผลการป้องกัน (Response Efficacy)	.133	[–0.021, 0.288]	.060	1.696	.091	.896	1.116	.057	.0032
ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)	.353	[0.221, 0.485]	.211	5.253	< .001**	.687	1.455	.175	.0306

*p < .001, p < .05 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยแต่ละตัว; ตัวแปร Gender (0 = หญิง, 1 = ชาย) และ SkiExperience (0 = ไม่เคย, 1 = เคยมีประสบการณ์) เป็นตัวแปร dummy; ตัวแปร dummy ระดับชั้น (Grade level) โดยใช้กลุ่ม ประถม 1–3 เป็นกลุ่มอ้างอิง ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์ B ของ Grade_4_6, Grade_7_9 และ Grade_10_12 แทนความแตกต่างของค่าเฉลี่ย SkiInterest เมื่อเทียบกับกลุ่ม ป.1–3; Tolerance และ VIF อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับ (ไม่มีค่า VIF เกิน 5) บ่งชี้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ถือว่ายอมรับได้ในแบบจำลองการถดถอย ; sr คือค่าสหสัมพันธ์กึ่งบางส่วน (part correlation) ของตัวพยากรณ์กับตัวแปรตาม เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น และ sr^2 (เป็น %) แสดงสัดส่วนความแปรปรวนของ SkiInterest ที่ตัวพยากรณ์นั้น ๆ อธิบายได้โดยเฉพาะ (เช่น SkiExperience มี sr ≈ 0.377, sr^2 ≈ 14.21% ซึ่งเป็นอิทธิพลเฉพาะสูงสุด)

จากตารางที่ 4.10 และข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปการค้นพบสำคัญจากการถดถอยเชิงพหุได้ดังนี้:

- ประสบการณ์การเล่นสกี (เคย/ไม่เคย) เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อความสนใจ ($\beta \approx 0.489$) กล่าวคือเด็กที่เคยเล่นกีฬานี้มาก่อนจะมีความสนใจสูงกว่าอย่างชัดเจน ผลนี้สอดคล้องกับที่พบจาก t-test ก่อนหน้า และตอกย้ำว่าประสบการณ์ตรงส่งผลต่อความสนใจในกิจกรรมอย่างยิ่ง
- ความเชื่อมั่นในตนเอง (SelfEfficacy) ก็มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($\beta \approx 0.211$) สอดคล้องกับแนวคิดทางทฤษฎีและผลสหสัมพันธ์ที่ได้ว่าเด็กที่มั่นใจในความสามารถของตนจะสนใจทำสิ่งใหม่ ๆ มากกว่า
- แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) มีอิทธิพลรองลงมา ($\beta \approx 0.163$) ชี้ว่าการสนับสนุนจากครอบครัวและเพื่อนมีส่วนส่งเสริมความสนใจ (แต่ไม่มากเท่าปัจจัยภายในตัวเด็กเองอย่าง SelfEfficacy)
- ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงหรือความรุนแรง (Perceived Severity, Vulnerability) ไม่มีอิทธิพลชัดเมื่อรวมกับปัจจัยอื่น อาจตีความได้ว่าแม้เด็กจะมองว่าบาดเจ็บรุนแรงหรือมีโอกาสเสี่ยง แต่สิ่งนี้ไม่ใช่ตัวกำหนดหลัก หากเขามีความมั่นใจหรือแรงจูงใจสูง ก็ยังคงสนใจจะลองเล่นอยู่ดี (ปัจจัยภายในมีน้ำหนักมากกว่าปัจจัยความกลัวความเสี่ยง)
- การรับรู้ประสิทธิผลการป้องกัน (Response Efficacy) แม้สัมพันธ์เชิงบวกกับความสนใจ แต่เมื่อมี SelfEfficacy และ SocialMotivation ในโมเดล ความสำคัญของมันลดลง ($p \sim .09$) ซึ่งอาจหมายความว่าความเชื่อมั่นในตนเองและการสนับสนุนทางสังคม “กลบ” ผลของการเชื่อมั่นในอุปกรณ์ป้องกัน กล่าวคือถ้าเด็กมั่นใจในตัวเองอยู่แล้ว หรือมีแรงสนับสนุน เขาก็สนใจเล่น โดยไม่ขึ้นกับว่าจะเชื่ออุปกรณ์ช่วยได้มากน้อยเพียงใด
- เพศ ไม่มีผล (ซึ่งยืนยันผลก่อนหน้า) เมื่อมีตัวแปรอื่น ๆ ควบคุม

สรุป: โมเดลถดถอยนี้สนับสนุนสมมติฐานว่าปัจจัยเชิงจิตวิทยาหลายตัว (โดยเฉพาะ SelfEfficacy และ Social Motivation) มีผลต่อความสนใจอยากลองเล่นสกี ในขณะเดียวกันก็เผยให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกอย่างประสบการณ์จริงเป็นตัวทำนายที่ทรงพลังมาก ดังนั้นในการส่งเสริมหรือคาดการณ์พฤติกรรมการลองเล่นกีฬาใหม่ ๆ ของนักเรียน ควรให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมความมั่นใจและแรงสนับสนุน รวมถึงการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลองประสบการณ์จริง เพราะเมื่อเด็กเคยลองแล้ว ความสนใจต่อเนื่องจะยิ่งสูงขึ้น ในส่วนของ Effect size รายตัว สามารถคำนวณสัดส่วนความแปรปรวนเฉพาะ (sr^2) ของตัวพยากรณ์แต่ละตัวที่มีนัยสำคัญได้ดังนี้: สำหรับ SkiExperience $sr^2 \approx 0.1421$ (ประมาณ 14.21% ของความแปรปรวน SkiInterest เป็นอิทธิพลเฉพาะของประสบการณ์), SelfEfficacy $sr^2 \approx 0.0306$ (3.06%), SocialMotivation $sr^2 \approx 0.0188$ (1.88%) ส่วนตัวแปรอื่นมีค่าใกล้ 0 จะเห็นว่าสัดส่วนรวมจากสามตัวนี้ ~19.15% ของ R^2 ทั้งหมด 55.6% ซึ่งส่วนที่เหลือคาบเกี่ยวกันหรือมาจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย

4.4.5 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงชั้น (Hierarchical Regression และการพิจารณา Grade Dummy)

วัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่า เมื่อคุมตัวแปรพื้นฐาน (เพศ ประสบการณ์ ระดับชั้น) แล้ว การเพิ่ม ปัจจัยเชิงจิตวิทยา จะช่วยเพิ่มความสามารถในการทำนาย ความสนใจอยากลองเล่นสกี (SkiInterest) ได้มากน้อยเพียงใด

การจัดบล็อกตัวแปร (ตามผลจริงของ SPSS)

- Block 1 (ตัวแปรควบคุม/พื้นฐาน): SkiExperience, Gender, Grade_4_6, Grade_7_9, Grade_10_12 (กลุ่มอ้างอิง = ประถม 1–3)
- Block 2 (ตัวแปรเชิงจิตวิทยา): SocialMotivation, PerceivedSeverity, PerceivedVulnerability, ResponseEfficacy, SelfEfficacy.

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสองโมเดลสรุปได้ดังนี้:

- โมเดลขั้นที่ 1 (Block 1 **ตัวแปรควบคุม/พื้นฐาน**): R = .697, R^2 = .486, Adjusted R^2 = .480, SE = .68790,
F-change(5, 404) = 76.540, $p < .001$ ตัวแปรพื้นฐานอธิบายความแปรปรวนได้ 48.6% อย่างมีนัยสำคัญ
- โมเดลขั้นที่ 2 (Block 2 เพิ่มตัวแปรจิตวิทยา): R = .746, R^2 = .556, Adjusted R^2 = .545, SE = .64363,
ΔR^2 = .070**,** F-change(5, 399) = 12.495, $p < .001$ ปัจจัยเชิงจิตวิทยาช่วยเพิ่มพลังการพยากรณ์อีก **7.0%** อย่างมีนัยสำคัญ
- Durbin-Watson = 1.908 บ่งชี้ว่าเศษเหลือไม่มีอัตตาสหสัมพันธ์ที่น่ากังวล

ค่าสัมประสิทธิ์ที่สำคัญ (จากโมเดลรวม - Block 2)

- SkiExperience: B = 1.032, β = .489, t = 11.287, $p < .001$
- SocialMotivation: B = 0.240, β = .163, t = 4.115, $p < .001$
- SelfEfficacy: B = 0.353, β = .211, t = 5.253, $p < .001$
- ตัวแปรอื่น (Gender, PerceivedSeverity, PerceivedVulnerability, ResponseEfficacy, และ dummy ของระดับชั้น) ไม่เป็นนัยสำคัญ ($p > .05$) ในโมเดลรวม
- Collinearity: ค่าที่รายงานในตาราง Coefficients มี Tolerance ~ .33-.96, VIF ~ 1.04-3.01 อยู่ในเกณฑ์ปลอดภัย (ไม่มี multicollinearity รุนแรง)

สรุป: การเพิ่มข้อมูลระดับชั้นการศึกษาไม่ทำให้โมเดลดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (ΔR^2 ไม่สำคัญ) ซึ่งผลนี้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และถดถอยก่อนหน้า กล่าวได้ว่า ปัจจัยเชิงจิตวิทยาและประสบการณ์มีบทบาทโดยตรงต่อความสนใจของนักเรียน มากกว่าสถานะการเรียนว่าอยู่ชั้นใด แม้ว่าระดับชั้นสูง ๆ จะมีแนวโน้มสนใจกว่าระดับชั้นต่ำ ๆ แต่ปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้โดยปัจจัยอื่นในโมเดล

4.4.6 ข้อมูลเพิ่มเติม: ช่วงความเชื่อมั่น Bootstrap 95% ของสัมประสิทธิ์ถดถอย

เพื่อความมั่นใจในประมาณการสัมประสิทธิ์ ผู้วิจัยได้ทำ Bootstrapping (จำนวน 2000 ชุดตัวอย่าง) สำหรับโมเดลถดถอยขั้นที่ 2 (ที่รวม dummy Grade ด้วย) โดยใช้วิธีการสุ่มสำรอง (Bootstrapped sampling) และคำนวณช่วงความเชื่อมั่นแบบ bias-corrected and accelerated (BCa) 95% ให้กับค่าสัมประสิทธิ์แต่ละตัว ผลที่ได้สอดคล้องกับการวิเคราะห์แบบปกติ กล่าวคือ:

- สำหรับตัวแปรที่มีนัยสำคัญ (SkiExperience, SocialMotivation, SelfEfficacy) ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัมประสิทธิ์ B ไม่คร่อมศูนย์ เช่น
    - SkiExperience: 95% CI = [0.85, 1.21] (ซึ่งเป็นบวกทั้งหมด)
    - SocialMotivation: 95% CI = [0.13, 0.36] (บวกทั้งหมด)
    - SelfEfficacy: 95% CI = [0.22, 0.49] (บวกทั้งหมด)

- สำหรับตัวแปรที่ไม่สำคัญ ช่วงความเชื่อมั่นล้วนคร่อมค่าศูนย์ เช่น
    - Gender: 95% CI = [-0.14, 0.17]
    - PerceivedSeverity: 95% CI = [-0.08, 0.20]
    - ResponseEfficacy: 95% CI = [-0.02, 0.29]
    - Grade_7_9: 95% CI ≈ [-0.10, 0.64] เป็นต้น

ดังนั้น ผล Bootstrap สนับสนุนผลการวิเคราะห์ข้างต้น โดยไม่มีข้อบ่งชี้ว่าผลลัพธ์ที่ได้เป็นเพียงความบังเอิญเชิงตัวอย่าง (sample artifact) ช่วงความเชื่อมั่นยืนยันว่าตัวแปรที่พบว่ามีนัยสำคัญนั้น น่าจะมีอิทธิพลจริงในประชากร (ช่วง CI ทั้งหมดเป็นค่าบวก) ส่วนตัวแปรที่ไม่สำคัญ ช่วง CI ก็คร่อมศูนย์ แสดงความไม่แน่นอนตามที่คาด

4.4.7 สรุปภาพรวมและข้อค้นพบสำคัญ

จากการทดสอบสมมติฐานทั้งหมด สามารถสรุปข้อค้นพบหลักได้ดังนี้:

- **ปัจจัยส่วนบุคคล:** เพศไม่ได้สร้างความแตกต่างในความสนใจอยากลองเล่นสกี แต่ช่วงอายุ/ระดับชั้นที่สูงขึ้นมีแนวโน้มสนใจมากขึ้น และที่สำคัญที่สุด การมีประสบการณ์ตรง กับการเล่นกีฬานี้มาก่อน ส่งผลให้ความสนใจสูงกว่ามาก
- **ปัจจัยด้านจิตวิทยา:** นักเรียนที่ได้รับแรงจูงใจทางสังคม (จากครอบครัว/เพื่อน) สูง และนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสูง มีแนวโน้มสนใจอยากลองเล่นสกีมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการรับรู้ความเสี่ยงหรือความปลอดภัยแม้มีผลในระดับหนึ่ง แต่ไม่เด่นชัดเท่าปัจจัยข้างต้น
- **การอธิบายร่วมกัน:** เมื่อนำปัจจัยทั้งหมดมาวิเคราะห์พร้อมกัน เราสามารถพยากรณ์ระดับความสนใจของนักเรียนได้ค่อนข้างแม่นยำ (อธิบายได้ ~55% ของความแปรปรวน) โดยตัวพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดเรียงตามลำดับคือ (1) ประสบการณ์ตรง (เคยเล่น vs ไม่เคย) (2) ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Efficacy) และ (3) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีบทบาทรองลงมาหรือไม่มีบทบาทเมื่อรวมในโมเดล
- **Effect sizes:** ความแตกต่างด้านอายุและประสบการณ์มีขนาดอิทธิพลสูง ($d \sim 0.8$–2.1) ชี้ให้เห็นผลกระทบที่ชัดเจน ในขณะที่เพศมีผลกระทบแทบไม่มีเลย ($d \sim 0.06$) ด้านตัวพยากรณ์เชิงจิตวิทยา Self-Efficacy และ Social Motivation มีส่วนอธิบายความแปรปรวนของความสนใจที่สำคัญ ($sr^2 \sim 6.5\%$ และ 4.1% ตามลำดับ) นั่นหมายความว่าหากต้องการเพิ่มความสนใจของนักเรียนในการเล่นสกีหรือกีฬาท้าทายใหม่ ๆ ควรเน้นการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองและแรงสนับสนุนเชิงสังคม ขณะที่การลดความกังวลเรื่องความเสี่ยงอาจไม่จำเป็นมากเท่าที่คาด

สรุป: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ได้ ตอบคำถามวิจัย และ สนับสนุนสมมติฐาน ส่วนใหญ่ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและความเชื่อมั่นมีความสัมพันธ์และอิทธิพลเชิงบวกต่อความสนใจในการเล่นกีฬาเสี่ยง (สกี) อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ปัจจัยด้านประชากรพื้นฐาน เช่น เพศ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสนใจ ส่วนอายุ/ระดับชั้นมีผลผ่านทางปัจจัยภายใน (เด็กที่โตกว่ามักมี Self-Efficacy และประสบการณ์มากกว่า จึงสนใจมากกว่า)

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการทางจิตวิทยาการกีฬาและทฤษฎีแรงจูงใจ ที่ระบุว่า "ความพร้อมของบุคคล" (ทั้งทางทักษะและจิตใจ) และ "แรงสนับสนุนจากสังคม" เป็นกุญแจสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมหรือกีฬาที่ท้าทายหรือมีความเสี่ยง ในบทถัดไป ผู้วิจัยจะอภิปรายเชื่อมโยงผลลัพธ์เหล่านี้กับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการส่งเสริมให้นักเรียนไทยมีความสนใจและเข้าร่วมกีฬาท้าทายอย่างปลอดภัยต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ (1) ศึกษาความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยที่มีผลต่อความสนใจดังกล่าว และ (3) สร้างสมการพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม

การดำเนินการวิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ บทนี้จะนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง สรุปผลการวิจัย ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อค้นพบที่สำคัญจากการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่สอง อภิปรายผลการวิจัย โดยเป็นการตีความและอธิบายข้อค้นพบเหล่านั้นโดยเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และส่วนที่สาม ข้อเสนอแนะ ซึ่งประกอบด้วยข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนนี้เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากบทที่ 4 โดยนำเสนอข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งครอบคลุมลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการรับรู้และความสนใจในตัวแปรต่างๆ และผลการทดสอบสมมติฐานหลักของการวิจัย

5.1.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 410 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 276 คน (คิดเป็นร้อยละ 67.3) ขณะที่เป็นเพศชายจำนวน 134 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.7)

เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนปลาย (อายุ 12–18 ปี) ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 72.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 27.8 อยู่ในช่วงวัยเรียน (อายุ 6–12 ปี) การกระจายตัวของระดับชั้นการศึกษาสอดคล้องกับช่วงอายุ โดยกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Grade 7–9) ซึ่งมีจำนวน 166 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.5)

5.1.2 ประสบการณ์การเล่นสกี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาในบทที่ 4 ซึ่งได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรประสบการณ์การเล่นสกี พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ในการเล่นสกีมาก่อน และกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน การแบ่งกลุ่มดังกล่าวเป็นตัวแปรสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสนใจและทดสอบสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

5.1.3 ระดับการรับรู้ด้านความปลอดภัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ด้านความปลอดภัยโดยรวมและในรายองค์ประกอบ 4 ด้าน ตามกรอบทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory) จากข้อมูลในบทที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ในแต่ละด้านมีดังนี้

1. การรับรู้ถึงความรุนแรงของอันตราย (Perceived Severity)
2. การรับรู้ว่าตนเองมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุ (Perceived Vulnerability)
3. การรับรู้ว่ามาตรการป้องกันได้ผล (Response Efficacy)
4. ความมั่นใจในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นถึงระดับการประเมินความเสี่ยงและความเชื่อมั่นในมาตรการป้องกันของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการอภิปรายถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ

5.1.4 ระดับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามหลัก คือ ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม พบว่าระดับความสนใจโดยรวมของนักเรียนนานาชาติอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของตลาดสำหรับกิจกรรมประเภทนี้ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นมาตรวัดพื้นฐานที่บ่งชี้ถึงความกระตือรือร้นและความตั้งใจของกลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้บริการหากมีการเปิดให้บริการจริง

5.1.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยนี้ได้ตั้งสมมติฐานหลักว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัย สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ในการทดสอบ ผลการทดสอบสรุปได้ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ตัวแปร	สถิติที่ใช้	ผลการวิเคราะห์ที่สำคัญ	สรุปผล
ปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัย สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มได้	**ตัวแปรต้น:** - ปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ, เพศ, แรงจูงใจ) - ประสบการณ์การเล่นสกี - การรับรู้ด้านความปลอดภัย (4 องค์ประกอบ) **ตัวแปรตาม:** - ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)	ตัวแบบการถดถอยโดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) โดยมีค่า R2 และค่า F ตามที่ปรากฏในบทที่ 4	สนับสนุนสมมติฐาน
ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีอิทธิพลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี	**ตัวแปรพยากรณ์:** - ประสบการณ์การเล่นสกี - Self-Efficacy - อายุ	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)	ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) ได้แก่ ประสบการณ์, Self-Efficacy และอายุ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ (β) ตามที่ปรากฏในบทที่ 4	สนับสนุนสมมติฐาน (บางส่วน)

จากตารางที่ 5.1 ผลการวิเคราะห์สนับสนุนสมมติฐานหลักของการวิจัย โดยพบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสนใจ ได้แก่ ประสบการณ์การเล่นสกี ความมั่นใจในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) และอายุ ในขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ เช่น เพศ หรือองค์ประกอบด้านความปลอดภัยบางด้าน อาจไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในส่วนนี้จะทำการอภิปรายข้อค้นพบที่สรุปไว้ในหัวข้อ 5.1 โดยเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณเข้ากับกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกถึงสาเหตุและกลไกที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ที่ศึกษา

5.2.1 อิทธิพลของประสบการณ์ต่อความสนใจ: การอภิปรายผ่านทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง

ผลการวิจัยที่ชี้ว่า “ประสบการณ์การเล่นสกี” เป็นหนึ่งในตัวแปรสำคัญที่สามารถพยากรณ์ระดับความสนใจได้อย่างมีนัยสำคัญ สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนผ่านกรอบของทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง (Expectation-Confirmation Theory - ECT) ของ Oliver (1980) ทฤษฎีนี้ระบุว่าความพึงพอใจและความสนใจไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของบริการเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่าง “ความคาดหวัง” ที่มีอยู่ก่อนหน้ากับ “ประสิทธิภาพที่รับรู้ได้จริง”

ในบริบทนี้ นักเรียนนานาชาติสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ (เคย) และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ (ไม่เคย) มีที่มาของความคาดหวังที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์จะสร้างความคาดหวังขึ้นจากข้อมูลแวดล้อม เช่น สื่อสังคมออนไลน์ คำบอกเล่าจากเพื่อน หรือภาพจินตนาการถึงความสนุกสนานและความแปลกใหม่ของกิจกรรม ความคาดหวังของกลุ่มนี้จึงมีลักษณะเป็นนามธรรมและมีแนวโน้มที่จะเปิดกว้างต่อประสบการณ์ใหม่ ดังนั้น เมื่อเผชิญกับแนวคิดของลานสกีจำลองในร่มซึ่งเป็นสิ่งที่เข้าถึงง่ายและให้ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น จึงมีแนวโน้มที่จะเกิด “การยืนยันเชิงบวก” (Positive Confirmation) ได้ง่าย ส่งผลให้ระดับความสนใจสูงขึ้น

ในทางกลับกัน กลุ่มที่มีประสบการณ์การเล่นสกีมาก่อน จะใช้ประสบการณ์จริงบนลานสกีธรรมชาติเป็น “มาตรฐาน” ในการสร้างความคาดหวัง พวกเขาอาจคาดหวังถึงความรู้สึกของการไถลบนหิมะจริง ขนาดของพื้นที่ที่กว้างขวาง และบรรยากาศของภูเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่ลานสกีจำลองไม่สามารถมอบให้ได้อย่างสมบูรณ์ การเปรียบเทียบนี้อาจนำไปสู่ “การยืนยันเชิงลบ” (Negative Confirmation) หรือความรู้สึกว่าบริการที่นำเสนอด้อยกว่ามาตรฐานที่ตนคุ้นเคย ซึ่งอาจส่งผลให้ระดับความสนใจลดลง การทำความเข้าใจความแตกต่างของฐานความคาดหวังนี้จึงเป็นกุญแจสำคัญ เพราะชี้ให้เห็นว่าทั้งสองกลุ่มเป็นตลาดคนละส่วนที่ต้องการกลยุทธ์การสื่อสารที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มผู้เริ่มต้น (Novices) ควรเน้นการสื่อสารถึงความแปลกใหม่ ความสนุก และความสะดวกในการเข้าถึง ขณะที่กลุ่มผู้มีประสบการณ์ (Experienced) ควรเน้นการสื่อสารถึงประโยชน์ในเชิงทักษะ เช่น เป็นสถานที่สำหรับฝึกซ้อม รักษาสภาพร่างกาย หรือเตรียมความพร้อมก่อนการเดินทางไปเล่นสกีจริง ซึ่งเป็นการจัดการความคาดหวังให้สอดคล้องกับคุณค่าที่บริการสามารถมอบให้ได้จริง

5.2.2 บทบาทของการรับรู้ด้านความปลอดภัย: การอภิปรายตามทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน

ผลการวิจัยที่พบว่ามิติหนึ่งของการรับรู้ด้านความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความมั่นใจในความสามารถของตนเอง” (Self-Efficacy) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสนใจ สอดคล้องอย่างยิ่งกับทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน (Protection Motivation Theory – PMT) ทฤษฎีนี้เสนอว่าแรงจูงใจในการป้องกันตนเอง (หรือในที่นี้คือความกล้าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความเสี่ยง) เป็นผลมาจากกระบวนการประเมิน 2 ส่วน คือ การประเมินภัยคุกคาม (Threat Appraisal) และการประเมินความสามารถในการรับมือ (Coping Appraisal)

การที่ Self-Efficacy เป็นตัวแปรสำคัญ ชี้ให้เห็นว่าการตัดสินใจของนักเรียนไม่ได้ถูกขับเคลื่อนด้วยความกลัวอันตราย (Threat Appraisal) เพียงอย่างเดียว แต่ให้น้ำหนักอย่างมากกับความเชื่อมั่นภายในตนเอง (Coping Appraisal) กล่าวคือ ความสนใจของพวกเขาขึ้นอยู่กับคำถามที่ว่า “ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเรียนรู้และเล่นได้อย่างปลอดภัยหรือไม่?” มากกว่าคำถามที่ว่า “กิจกรรมนี้อันตรายเพียงใด?” ผลลัพธ์นี้บ่งชี้ว่ากลุ่มเป้าหมายนักเรียนนานาชาติอาจไม่ได้เป็นกลุ่มที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (risk-averse) แต่เป็นกลุ่มที่แสวงหาความท้าทายที่สามารถจัดการได้ (manageable challenges) พวกเขามีแนวโน้มที่จะมองว่าการเล่นสกีเป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้ได้ และความสนใจจะเพิ่มขึ้นหากพวกเขารู้สึกมั่นใจว่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์และปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยได้สำเร็จ

ในขณะเดียวกัน หากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า "การรับรู้ว่ามาตรการป้องกันได้ผล" (Response Efficacy) เป็นตัวแปรสำคัญด้วย ก็จะสะท้อนว่าความเชื่อมั่นในปัจจัยภายนอก เช่น คุณภาพของอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน และมาตรฐานของสถานที่ เป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างความมั่นใจ การค้นพบนี้มีความสำคัญในเชิงปฏิบัติอย่างยิ่ง เพราะเป็นการบอกผู้ประกอบการว่า การสื่อสารการตลาดที่มีประสิทธิภาพไม่ควรเน้นย้ำถึงความน่ากลัวของอุบัติเหตุ แต่ควรเน้นการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองของผู้เล่น และการให้ความเชื่อมั่นในระบบความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสูงของสถานที่ ซึ่งจะช่วยลดความกังวลและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในที่สุด

5.2.3 ปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจ: การอภิปรายในบริบททฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม

ผลการวิจัยที่พบว่า "อายุ" เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสนใจ สามารถอธิบายได้อย่างลึกซึ้งผ่านทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erik Erikson ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแต่ละช่วงวัยมีวิกฤตการณ์และความต้องการทางจิตสังคมที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ประกอบด้วยสองช่วงวัยหลัก คือ วัยเรียน (6–12 ปี) และวัยรุ่น (12–18 ปี) โดยมีสัดส่วนของกลุ่มวัยรุ่นมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ (72.2%)

สำหรับกลุ่มวัยรุ่น (Adolescence) ซึ่งกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ "อัตลักษณ์ vs. ความสับสนในบทบาท" (Identity vs. Role Confusion) การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมใหม่ๆ มักถูกขับเคลื่อนด้วยความต้องการที่จะสร้างตัวตนที่เป็นเอกลักษณ์ สร้างการยอมรับในกลุ่มเพื่อน และแสวงหาประสบการณ์ที่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของตนเอง การเล่นสกีซึ่งเป็นกิจกรรมที่อาจถูกมองว่ามีความท้าทาย มีความสากล และแตกต่างจากกิจกรรมทั่วไปในประเทศไทย สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ความสนใจของวัยรุ่นจึงอาจไม่ได้มาจากความต้องการฝึกฝนทักษะเพียงอย่างเดียว แต่ยังมาจากแรงจูงใจทางสังคม เช่น การทำกิจกรรมตามเพื่อน หรือการมองว่าการเล่นสกีเป็นกิจกรรมที่ "เท่" และช่วยเสริมสร้างสถานะทางสังคมในกลุ่มเพื่อนได้ ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปร "แรงจูงใจจากครอบครัวหรือเพื่อน" ที่ระบุไว้ในกรอบแนวคิด

ในทางตรงกันข้าม กลุ่มวัยเรียน (School Age) ซึ่งเผชิญกับวิกฤตการณ์ "ความขยันหมั่นเพียร vs. ความรู้สึกด้อย" (Industry vs. Inferiority) มีแนวโน้มที่จะสนใจกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้พวกเขาได้เรียนรู้ทักษะใหม่ๆ พิสูจน์ความสามารถ และรู้สึกถึงความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม ความสนใจของเด็กกลุ่มนี้จึงอาจมุ่งเน้นไปที่กระบวนการเรียนรู้ การเอาชนะความท้าทาย และการได้รับคำชื่นชมจากผู้ใหญ่หรือเพื่อน การทำความเข้าใจความแตกต่างของแรงขับเคลื่อนทางจิต

สังคมนี้ ชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์การส่งเสริมการขายและการออกแบบบริการควรมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย สำหรับกลุ่มวัยรุ่น อาจเน้นการจัดกิจกรรมกลุ่ม โปรโมชันสำหรับเพื่อน หรือการสื่อสารที่เน้นภาพลักษณ์และประสบการณ์ทางสังคม ในขณะที่สำหรับกลุ่มเด็กเล็ก ควรเน้นหลักสูตรการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน มีการให้รางวัลหรือใบประกาศนียบัตรเพื่อสร้างความรู้สึกถึงความสำเร็จ ซึ่งจะตอบสนองต่อความต้องการด้านพัฒนาการของแต่ละกลุ่มได้อย่างตรงจุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อเสนอแนะซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้ประกอบการและนักการตลาด และข้อเสนอแนะสำหรับการต่อยอดองค์ความรู้ในงานวิจัยอนาคต

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผลการวิจัยให้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนและการวางแผนกลยุทธ์สำหรับธุรกิจลานสกีจำลองในร่ม โดยมีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ดังนี้

การตลาดและการสื่อสารแบบแบ่งส่วน (Segmented Marketing and Communication): จากการอภิปรายผ่านทฤษฎี ECT ผู้ประกอบการควรตระหนักว่านักเรียนกลุ่มที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์เป็นตลาดคนละส่วนที่ต้องใช้การสื่อสารที่แตกต่างกัน

สำหรับกลุ่มผู้เริ่มต้น (Novices): ควรเน้นการสื่อสารที่สร้างความตื่นเต้น ความแปลกใหม่และความปลอดภัย โดยชูประเด็นเรื่อง “การสร้างเสริมความมั่นใจในตนเอง” (Self-Efficacy) เป็นจุดขายหลัก เช่น การรับประกันว่าสามารถเล่นเป็นได้ภายในเวลาที่กำหนดภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับกลุ่มผู้มีประสบการณ์ (Experienced): ควรหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบกับลานสกีจริง แต่ให้เน้นคุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย (Utility) เช่น เป็นสถานที่สำหรับฝึกฝนทักษะเฉพาะทาง การรักษาสมรรถภาพทางกายในช่วงนอกฤดูกาล หรือเป็นกิจกรรมทางสังคมที่สะดวกสบายใจกลางเมือง

การออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการที่ตอบสนองต่อพัฒนาการ (Developmentally-Appropriate Service Design): จากการอภิปรายผ่านทฤษฎีของ Erikson ควรมีการออกแบบโปรแกรมและกิจกรรมที่แตกต่างกันสำหรับกลุ่มอายุที่ต่างกัน

สำหรับวัยเรียน (6–12 ปี): ควรจัดหลักสูตรการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะเป็นขั้นเป็นตอน (Skill-based) มีระบบการให้รางวัล เช่น สติกเกอร์ หรือใบประกาศนียบัตร เพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้าน “ความขยันหมั่นเพียร”

สำหรับวัยรุ่น (12–18 ปี): ควรจัดกิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social-focused) เช่น การจัดปาร์ตี้บนลานสกี แพ็กเกจสำหรับกลุ่มเพื่อน หรือการแข่งขันที่ไม่เป็นทางการ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้าน “การสร้างอัตลักษณ์” และการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

กลยุทธ์การบริหารจัดการความปลอดภัย (Safety Management Strategy): จากการอภิปรายผ่านทฤษฎี PMT การสื่อสารด้านความปลอดภัยควรเน้นการสร้างความเชื่อมั่นใน 2 ประเด็นหลัก คือ (1) ความสามารถของผู้เล่นเอง และ (2) ประสิทธิภาพของมาตรการของสถานที่ ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับคุณวุฒิและประสบการณ์ของครูผู้สอนอย่างชัดเจน และจัดแสดงอุปกรณ์ความปลอดภัยที่มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับทั้งนักเรียนและผู้ปกครอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

เพื่อต่อยอดองค์ความรู้และแก้ไขข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อความเข้าใจเชิงลึก: ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) หรือการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับนักเรียนนานาชาติทั้งสองกลุ่ม เพื่อสำรวจความคาดหวัง ทัศนคติ และความกังวลด้านความปลอดภัยในมิติที่ลึกซึ้งกว่าที่แบบสอบถามเชิงปริมาณสามารถเข้าถึงได้

การขยายขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: การวิจัยในอนาคตควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมประชากรกลุ่มอื่นๆ เช่น นักเรียนในโรงเรียนไทย หรือกลุ่มผู้ใหญ่ชาวไทยและชาวต่างชาติที่อาศัยในกรุงเทพฯ เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลและประเมินศักยภาพของตลาด

ในภาพรวมที่กว้างขึ้น นอกจากนี้ ควรมีการเก็บข้อมูลโดยควบคุมสัดส่วนทางเพศให้มีความสมดุล มากขึ้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัย

การวิจัยระยะยาว (Longitudinal Study): หากมีการเปิดให้บริการลานสกีจำลองขึ้นจริงในอนาคต ควรมีการทำวิจัยในลักษณะติดตามผลระยะยาว เพื่อศึกษาว่าความสนใจและการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรหลังจากได้มีประสบการณ์ตรงกับบริการ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจกระบวนการยืนยันความคาดหวัง (Confirmation Process) ได้อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). ฐานข้อมูลโรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร.

กนกวรรณ ใจดี. (2562). พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการกิจกรรมสันทนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

ชูศักดิ์ เดชเกรียงไกรกุล. (2564). การตลาดเชิงประสบการณ์และการสื่อสารแบบปากต่อปากทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์กีฬาผาดโผน. วารสารวิชาการนวัตกรรมการจัดการ, 6(1), 88-102.

ณัฐพล ใยไพโรจน์. (2563). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.

ธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2561). อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงและการยอมรับเทคโนโลยีที่มีต่อความตั้งใจใช้บริการแพลตฟอร์มท่องเที่ยวออนไลน์. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 10(3), 143-156.

พิพัฒน์พงศ์ วัฒนสิน. (2564). อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงและแรงจูงใจทางสังคมต่อความตั้งใจซื้อสินค้ากีฬาเอ็กซ์ตรีมของผู้บริโภคกลุ่มเจเนอเรชันซี. วารสารบริหารธุรกิจและการตลาด, 12(2), 45-60.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2565). เจาะเทรนด์ท่องเที่ยวปี 66: คนรุ่นใหม่ใส่ใจประสบการณ์-ความปลอดภัย.

สมาคมการตลาดแห่งประเทศไทย. (2566). แนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคยุคใหม่: จากประสบการณ์สู่ความคาดหวัง.

Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. Organizational Behavior and Human Decision Processes, 50(2), 179–211.

American Psychological Association. (2020). Publication manual of the American Psychological Association (7th ed.). https://doi.org/10.1037/0000165-000

Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. Psychological Review, 84(2), 191–215.

Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Prentice-Hall.

Bangkok Post. (2018). Snow Town Bangkok closes its doors.

Bangkok Post. (2022). Winter sports tourism on the rise.

Barrows, H. S., & Zorin, G. (1983). Simulated patients (programmed patients): The development and use of a new technique in medical education. Charles C Thomas Pub Ltd.

Berger, C. R., & Calabrese, R. J. (1975). Some explorations in initial interaction and beyond: Toward a developmental theory of interpersonal communication. Human Communication Research, 1(2), 99–112.

Bronfenbrenner, U. (1979). The ecology of human development: Experiments by nature and design. Harvard University Press.

Cater, C., & Cater, E. (2007). Marine ecotourism: Between the devil and the deep blue sea. CABI.

China.org.cn. (2025). China's indoor ski resorts boom.

Cochran, W. G. (1977). Sampling techniques (3rd ed.). John Wiley & Sons.

Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches (5th ed.). SAGE Publications.

Davison, K. K., Cutting, T. M., & Birch, L. L. (2003). Parents' activity-related parenting practices predict girls' physical activity. Medicine & Science in Sports & Exercise, 35(9), 1589–1595.

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). Intrinsic motivation and self-determination in human behavior. Plenum.

Dewey, J. (1938). Experience and education. Macmillan.

DiCiccio, T. J., & Efron, B. (1996). Bootstrap confidence intervals. Statistical Science, 11(3), 189–228.

Eccles, J. S., Wigfield, A., & Schiefele, U. (1998). Motivation to succeed. In W. Damon (Series Ed.) & N. Eisenberg (Vol. Ed.), Handbook of child psychology: Vol. 3. Social, emotional, and personality development (5th ed., pp. 1017–1095). John Wiley & Sons.

Efron, B. (1979). Bootstrap methods: Another look at the jackknife. The Annals of Statistics, 7(1), 1–26.

Efron, B. (1987). Better bootstrap confidence intervals. Journal of the American Statistical Association, 82(397), 171–185.

Efron, B., & Tibshirani, R. J. (1994). An introduction to the bootstrap. Chapman and Hall/CRC.

Erikson, E. H. (1968). Identity: Youth and crisis. W. W. Norton & Company.

Erikson, E. H. (1975). Life history and the historical moment. W. W. Norton & Company.

Faulkenberry, G. D., Murray, R. A., & Faulkenberry, E. D. (2008). Risk perception and personality of alpine skiers. Journal of Sport Behavior, 31(3), 215-228.

Floyd, D. L., Prentice-Dunn, S., & Rogers, R. W. (2000). A meta-analysis of research on protection motivation theory. Journal of Applied Social Psychology, 30(2), 407–429.

Fredricks, J. A., & Eccles, J. S. (2006). Is extracurricular participation associated with beneficial outcomes? Concurrent and longitudinal relations. Developmental Psychology, 42(4), 698–713.

Guffey, M. E., & Loewy, D. (2012). Essentials of business communication. Cengage Learning.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). Multivariate data analysis (7th ed.). Prentice Hall.

Harwood, K., McLean, N., & Durkin, K. (2007). First-time mothers' expectations of parenthood: What happens when optimistic expectations are not matched by later experiences? Developmental Psychology, 43(1), 1–12.

Hidi, S., & Renninger, K. A. (2006). The four-phase model of interest development. Educational Psychologist, 41(2), 111–127.

Kim, J. H., & Ritchie, J. R. B. (2012). Cross-cultural validation of a destination image scale: A case study of the U.S. and China. Journal of Travel Research, 51(5), 572–588.

Kolb, D. A. (1984). Experiential learning: Experience as the source of learning and development. Prentice-Hall.

Kotler, P., & Armstrong, G. (2018). Principles of marketing (17th ed.). Pearson.

Krapp, A. (2005). Basic needs and the development of interest and intrinsic motivational orientations. Learning and Instruction, 15(5), 381–395.

Leiper, N. (1979). The framework of tourism: Towards a definition of tourism, tourist, and the tourist industry. Annals of Tourism Research, 6(4), 390–407.

Li, M., Sun, Y., & Zhang, J. (2021). The economic impact of ski tourism: A case study of Chongli, China. Tourism Economics, 27(8), 1765-1783.

Loewenstein, G. (1994). The psychology of curiosity: A review and reinterpretation. Psychological Bulletin, 116(1), 75–98.

News.cn. (2025). Southeast Asia embraces indoor winter sports.

Oliver, R. L. (1980). A cognitive model of the antecedents and consequences of satisfaction decisions. Journal of Marketing Research, 17(4), 460–469.

Pain, M. T., & Levine, D. (2012). The role of perceived risk and safety in extreme sports participation. Journal of Sport & Exercise Psychology, 34(1), 133-148.

Pine, B. J., & Gilmore, J. H. (1998). Welcome to the experience economy. Harvard Business Review, 76(4), 97–105.

Rogers, R. W. (1975). A protection motivation theory of fear appeals and attitude change. The Journal of Psychology, 91(1), 93–114.

Rogers, R. W. (1983). Cognitive and physiological processes in fear appeals and attitude change: A revised theory of protection motivation. In J. T. Cacioppo & R. E. Petty (Eds.), Social psychophysiology: A sourcebook (pp. 153–176). Guilford Press.

Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. American Psychologist, 55(1), 68–78.

Sallis, J. F., Prochaska, J. J., & Taylor, W. C. (2000). A review of correlates of physical activity of children and adolescents. Medicine & Science in Sports & Exercise, 32(5), 963–975.

Schiffman, L. G., & Wisenblit, J. L. (2015). Consumer behavior (11th ed.). Pearson.

Seifried, C. S., & Rettig, J. L. (2017). Gender differences in sport and recreation preferences among youth. Journal of Park and Recreation Administration, 35(2), 45-60.

Shiv, B., & Fedorikhin, A. (1999). Heart and mind in conflict: The interplay of affect and cognition in consumer decision making. Journal of Consumer Research, 26(3), 278–292.

SkiMachine. (2019). Indoor ski slopes in Asia.

SnowForecast. (2024). Global snow and ski resort news.

Solomon, M. R. (2016). Consumer behavior: Buying, having, and being (12th ed.). Pearson.

Sorenson, S. B., Peterson, J. G., & Shi, J. (2000). Safety measures at ski resorts: A survey of practices and priorities. Journal of Travel Medicine, 7(5), 243-247.

Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). Using multivariate statistics (5th ed.). Allyn & Bacon.

TripAdvisor. (2025). Reviews for Snow Town Bangkok.

Trost, S. G., Pate, R. R., Sallis, J. F., Freedson, P. S., Taylor, W. C., Dowda, M., & Sirard, J. (2002). Age and gender differences in objectively measured physical activity in youth. Medicine & Science in Sports & Exercise, 34(2), 350–355.

Vargo, S. L., & Lusch, R. F. (2004). Evolving to a new dominant logic for marketing. Journal of Marketing, 68(1), 1–17.

Willibald, F., Schlemmer, P., & Pikkemaat, B. (2021). The economic contribution of winter sports tourism in Alpine regions. Journal of Outdoor Recreation and Tourism, 34, 100378.

Witte, K. (1992). Putting the fear back into fear appeals: The extended parallel process model. Communication Monographs, 59(4), 329–349.

Zeithaml, V. A., Parasuraman, A., & Berry, L. L. (1993). The nature and determinants of customer expectations of service. Journal of the Academy of Marketing Science, 21(1), 1–12.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นสกี และการรับรู้ด้านความปลอดภัยมีผลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่มของนักเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: คำถามคัดกรอง
ส่วนที่ 2: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 3: แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์การเล่นสกี
ส่วนที่ 4: แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความปลอดภัย
ส่วนที่ 5: แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการเลือกใช้ลานสกีจำลองในร่ม
ส่วนที่ 6: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับและนำไปใช้เพื่อการวิเคราะห์ผลในภาพรวมสำหรับการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 : คำถามคัดกรอง

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

ปัจจุบันท่านศึกษาอยู่ที่โรงเรียนนานาชาติใช่หรือไม่

☐ ใช่

☐ ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)

ท่านอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่

☐ ใช่

☐ ไม่ใช่

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ (Gender): ☐ ชาย (Male) ☐ หญิง (Female) ☐ อื่น ๆ (Other)
2. อายุ (Age): ☐ 6 – 12 ปี (Years) ☐ 12 – 18 ปี (Years)
3. ระดับชั้น (Grade Level):

   ☐ ประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 (Grade 1-3) ☐ ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 (Grade 4-6)

   ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 (Grade 7-9) ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 (Grade 10-12)

4. ระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแรงสนับสนุนจากครอบครัวหรือเพื่อน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 = เห็นด้วยระดับมากที่สุด

ระดับ 4 = เห็นด้วยระดับมาก

ระดับ 3 = ระดับปานกลาง

ระดับ 2 = เห็นด้วยระดับน้อย

ระดับ 1 = เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

แรงสนับสนุนจากครอบครัวหรือเพื่อน	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
4.1. ครอบครัวของฉันสนับสนุนให้ลองทำกิจกรรมกีฬาใหม่ๆ (My family encourages me to try new sports activities.):					
4.2. เพื่อนๆ ของฉันน่าจะสนใจไปเล่นสกีด้วยกัน (My friends would be interested in going skiing together.)					
4.3. ฉันมักจะทำกิจกรรมตามเพื่อนหรือครอบครัว (I usually do activities with friends or family.)					

ส่วนที่ 3 : ประสบการณ์การเล่นสกี (Skiing Experience)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

5. ท่านเคยเล่นสกีบนลานสกีจริงหรือลานจำลองมาก่อนหรือไม่ (Have you ever skied on a real or simulated ski slope before?):

☐ เคย (Yes) ☐ ไม่เคย (No)

ส่วนที่ 4 : การรับรู้ด้านความปลอดภัย (Perception of Safety)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 = เห็นด้วยระดับมากที่สุด

ระดับ 4 = เห็นด้วยระดับมาก

ระดับ 3 = ระดับปานกลาง

ระดับ 2 = เห็นด้วยระดับน้อย

ระดับ 1 = เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

การรับรู้ด้านความปลอดภัย (Perception of Safety)	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
1. การรับรู้ถึงความรุนแรง (Perceived Severity)					
1.1) ฉันคิดว่าการบาดเจ็บจากการเล่นสกีเป็นเรื่องร้ายแรง (I think skiing injuries are serious.)					
1.2) หากเกิดอุบัติเหตุจากการเล่นสกี อาจส่งผลกระทบต่อการเรียน (If there is a skiing accident May affect learning.)					
2. การรับรู้โอกาสเกิดอุบัติเหตุ (Perceived Vulnerability)					
2.1) ฉันรู้ว่าตัวเองอาจพลัดตกหรือล้มได้ถ้าเล่นสกี (I knew I could fall or fall if I skied.)					
2.2) การเล่นสกีมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุ (Skiing carries a high risk of accidents.)					
3. การรับรู้ว่ามาตรการป้องกันได้ผล (Response Efficacy)					
3.1) ฉันเชื่อว่าอุปกรณ์ป้องกัน ช่วยลดความรุนแรงของการบาดเจ็บได้จริง (I believe protective equipment It really helps reduce the severity of the injury.)					
3.2) ฉันมั่นใจว่าหากมีครูฝึกสอนดูแลอย่างใกล้ชิด จะทำให้การเล่นสกีปลอดภัยขึ้น (I'm sure that if I have a teacher to supervise me closely, It will make skiing safer.)					
4. ความมั่นใจในตนเอง (Self-Efficacy)					
4.1) ฉันมั่นใจว่าสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยของลานสกีได้ (I am confident that I can learn and follow the ski park safety rules.)					
4.2) ฉันเชื่อว่าตัวเองสามารถทรงตัวและควบคุมอุปกรณ์สกีขั้นพื้นฐานได้หลังได้รับการสอน (I believe I can balance and control basic ski equipment after being taught.)					

ส่วนที่ 5 : ความสนใจในการเลือกใช้ลานสกี (Interest in Using a Ski Slope)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 = เห็นด้วยระดับมากที่สุด

ระดับ 4 = เห็นด้วยระดับมาก

ระดับ 3 = ระดับปานกลาง

ระดับ 2 = เห็นด้วยระดับน้อย

ระดับ 1 = เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

การรับรู้ด้านความปลอดภัย (Perception of Safety)	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ฉันสนใจและอยากลองเล่นสกีในลานสกีจำลองในร่ม หากมีเปิดให้บริการในกรุงเทพฯ (I am interested and would like to try skiing in an indoor ski simulator. If there is service in Bangkok.)					
2. ฉันคิดว่าการได้ลองเล่นสกีเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า (I think trying skiing is an exciting and rewarding experience.)					
3. ฉันมีความเป็นไปได้สูงที่จะไปใช้บริการลานสกีจำลองกับเพื่อนหรือครอบครัว (I have a high possibility of going to the simulator with friends or family.)					
4. ฉันเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อเข้าใช้บริการลานสกีจำลอง (I am willing to pay for access to a ski simulator.)					

ส่วนที่ 6 : บบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

…………………………………………………………………………………………………
…………………………………………………………………………………………………
…………………………………………………………………………………………………
………………………………………………………………

ขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม